

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

57. aastakäik

28. mai 2014

Sisukord

I Seadusandlikud aktid

DIREKTIIVID

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/60/EL, 15. mai 2014, liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamise kohta ja millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012 (uuesti sõnastatud) 1
- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/67/EL, 15. mai 2014, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd („IMI määrus”) ⁽¹⁾ 11

OTSUSED

- ★ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus nr 573/2014/EL, 15. mai 2014, avalike tööturuasutuste koostöö tõhustamise kohta ⁽¹⁾ 32

II Muud kui seadusandlikud aktid

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

- ★ Teave Euroopa Ühenduse ja Türgi Vabariigi vahelise lepingu (mis käsitleb Türgi Vabariigi osalemist Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse töös) jõustumise kohta 40

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

MÄÄRUSED

- ★ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) nr 574/2014, 21. veebruar 2014, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 305/2011 III lisa, mis käsitleb ehitustoodete toimivusdeklaratsiooni koostamiseks kasutatavat näidist 41
- ★ Komisjoni määrus (EL) nr 575/2014, 27. mai 2014, millega muudetakse määrust (EL) nr 383/2012, millega kehtestatakse andmekandjaga (mikrokiibiga) juhilubade tehnilised nõuded ⁽¹⁾ 47
- Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 576/2014, 27. mai 2014, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 50

OTSUSED

2014/302/EL:

- ★ Komisjoni rakendusotsus, 27. mai 2014, millega muudetakse otsust 2011/166/EL, millega asutatakse SHARE-ERIC 52

2014/303/EL:

- ★ Euroopa Keskpanga otsus, 20. veebruar 2014, rahastamise keelu ja valitsemissektori hoiuste tasustamise kohta riikide keskpankades (EKP/2014/8) 54

SUUNISED

2014/304/EL:

- ★ Euroopa Keskpanga suunis, 20. veebruar 2014, varade ja kohustustega seotud riigi tehingute juhtimise kohta riikide keskpankade poolt (EKP/2014/9) 56

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Seadusandlikud aktid)

DIREKTIIVID

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/60/EL,

15. mai 2014,

liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamise kohta ja millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012 (uuesti sõnastatud)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu direktiivi 93/7/EMÜ ⁽²⁾ on oluliselt muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 96/100/EÜ ⁽³⁾ ja 2001/38/EÜ ⁽⁴⁾. Kuna sellesse tuleb teha täiendavaid muudatusi, tuleks kõnealune direktiiv selguse huvides uuesti sõnastada.
- (2) Siseturg on sisepiirideta ala, milles kaupade, isikute, teenuste ja kapitali vaba liikumine tagatakse kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepinguga (edaspidi „ELi toimimise leping“). Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 36 ei välista kaupade vaba liikumist käsitlevad asjakohased sätted ekspordi, impordi või transiitkaupade suhtes kehtestatud keelde või piiranguid, mis on õigustatud kunstilise, ajaloolise või arheoloogilise väärtusega rahvuslike rikkuste kaitsmiseks.
- (3) ELi toimimise lepingu artikli 36 piires ja selle tingimuste kohaselt säilib liikmesriikidel õigus määrata oma rahvuslikud rikkused ja võtta nende kaitsmiseks vajalikke meetmeid. Liidul on siiski oluline roll liikmesriikidevahelise koostöö ergutamisel eesmärgiga kaitsta Euroopa tähtsusega kultuuripärandit, mille hulka sellised rahvuslikud rikkused kuuluvad.
- (4) Direktiiviga 93/7/EMÜ võeti kasutusele meetmed, mis võimaldavad liikmesriikidel kindlustada, et tagastatakse ELi toimimise lepingu artikli 36 kohaselt rahvuslikuks rikkuseks liigitatud kultuuriväärtused, mis kuuluvad kõnealuse direktiivi lisas osutatud kultuuriväärtuste ühistesse kategooriatesse ning on nende territooriumilt välja viidud sise-riiklike meetmeid või nõukogu määruse (EÜ) nr 116/2009 ⁽⁵⁾ sätteid rikkudes. Kõnealune direktiiv hõlmas ka nimetatud ühistest kategooriatest väljajäänud rahvuslikuks rikkuseks liigitatud kultuuriväärtusi, mis on riiklike kogude või vaimulike asutuste varade lahutamatud osad.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽²⁾ Nõukogu 15. märtsi 1993. aasta direktiiv 93/7/EMÜ liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamise kohta (EÜT L 74, 27.3.1993, lk 74).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. veebruari 1997. aasta direktiiv 96/100/EÜ, millega muudetakse direktiivi 93/7/EMÜ (liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamise kohta) lisa (EÜT L 60, 1.3.1997, lk 59).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/38/EÜ, millega muudetakse direktiivi 93/7/EMÜ liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamise kohta (EÜT L 187, 10.7.2001, lk 43).

⁽⁵⁾ Nõukogu 18. detsembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 116/2009 kultuuriväärtuste ekspordi kohta (ELT L 39, 10.2.2009, lk 1).

- (5) Direktiiviga 93/7/EMÜ seati rahvuslike rikkuste valdkonnas liikmesriikide vahel sisse halduskoostöö, mis on tihedalt seotud nende koostööga Interpoli ja teiste pädevate asutustega varastatud kunstiteoste alal ning seisneb eelkõige rahvuslike rikkuste hulka ja riiklikesse kogudesse kuuluvate kaotatud, varastatud või ebaseaduslikult välja viidud kultuuriväärtuste registreerimises
- (6) Direktiivis 93/7/EMÜ sätestatud kord oli esimene samm sellealase liikmesriikidevahelise koostöö sisseseadmiseks siseturu raames, mille eesmärk oli edendada asjaomaste siseriiklike õigusaktide vastastikust tunnustamist.
- (7) Määrusega (EÜ) nr 116/2009 ja direktiiviga 93/7/EMÜ loodi liidu süsteem liikmesriikide kultuuriväärtuste kaitsmiseks.
- (8) Direktiivi 93/7/EMÜ eesmärk oli tagada kultuuriväärtuste tegelik tagastamine liikmesriikidele, kelle territooriumilt need väärtused on ebaseaduslikult välja viidud, olenemata nende kultuuriväärtuste suhtes kohaldatavatest omandiõigustest. Nimetatud direktiivi kohaldamisel on siiski ilmnenu süsteemi piiratus selliste kultuuriväärtuste tagastamise kindlustamisel. Kõnealuse direktiivi kohaldamise kohta koostatud aruannetes on osutatud direktiivi harvale kohaldamisele esmajoonel selle kohaldamisala piiratus, mis tulenes direktiivi lisas sätestatud tingimustest, ning tagastamisnõude esitamise lühikese tähtaja ja tagastamisnõude esitamisega seotud kulude tõttu.
- (9) Käesoleva direktiivi reguleerimisala tuleks laiendada liikmesriigi siseriikliku õiguse või haldusmenetluse kohaselt mis tahes kunstilise, ajaloolise või arheoloogilise väärtusega rahvuslikuks rikkuseks liigitatud või rahvusliku rikkusena määratud mis tahes kultuuriväärtustele ELi toimimise lepingu artikli 36 tähenduses. Käesolev direktiiv peaks seega hõlmama ajaloolise, paleontoloogilise, etnograafilise, numismaatilise või teadusliku väärtusega esemeid, olenemata sellest, kas need kuuluvad riiklikku või muusse kogusse või on üksikud esemed ja kas need on saadud seaduslike või ebaseaduslike väljakaevamiste tulemusena, tingimusel et need on liigitatud rahvuslikuks rikkuseks või nii määratud. Lisaks ei peaks rahvuslikuks rikkuseks liigitatud või nii määratud kultuuriväärtused selleks, et neid saaks direktiivi alusel tagastada, enam kuuluma kategooriatesse ega vastama piirmääradele, mis on seotud nende vanuse ja/või rahalise väärtusega.
- (10) Rahvuslike rikkuste kaitsmise riiklike süsteemide mitmekesisust tunnustatakse ELi toimimise lepingu artiklis 36. Liikmesriikide vastastikuse usalduse, koostöövaimu ja vastastikuse mõistmise edendamiseks tuleks määratleda mõiste „rahvuslik rikkus” ulatus ELi toimimise lepingu artikli 36 tähenduses. Samuti peaksid liikmesriigid hõlbustama kultuuriväärtuste tagastamist sellele liikmesriigile, kelle territooriumilt need kultuuriväärtused on ebaseaduslikult välja viidud, olenemata selle liikmesriigi liiduga ühinemise kuupäevast, ning nad peaksid tagama, et selliste esemete tagastamine ei too kaasa põhjendamatuid kulusid. Liikmesriikidel peaks olema võimalik tagastada ka muid kui rahvuslikuks rikkuseks liigitatud või nii määratud kultuuriväärtusi, kui seejuures peetakse kinni ELi toimimise lepingu asjaomastest sätetest, ning samuti ka enne 1. jaanuari 1993 ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtusi.
- (11) Käesoleva direktiivi tõhusamaks ja ühtlasemaks kohaldamiseks tuleb tõhustada liikmesriikidevahelist halduskoostööd. Seepärast tuleks sätestada, et keskasutused teevad omavahel tõhusat koostööd ja vahetavad teavet seoses ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtustega, kasutades siseturu infosüsteemi (edaspidi „IMI”), mis on ette nähtud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1024/2012⁽¹⁾. Käesoleva direktiivi rakendamise hõlbustamiseks tuleks luua spetsiaalselt kultuuriväärtustele kohandatud IMI moodul. Liikmesriikide teistel pädevatel asutustel on samuti soovitatav kasutada sama süsteemi, kui see on asjakohane.
- (12) Isikuandmete kaitse tagamiseks peaks pädevate asutuste halduskoostöö ja teabevahetus vastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 95/46/EÜ⁽²⁾ ning niivõrd, kui kasutatakse IMI-t, määruses (EL) nr 1024/2012 sätestatud eeskirjadele. Direktiivis 95/46/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 45/2001⁽³⁾ kasutatud mõisteid tuleks kasutada ka käesoleva direktiivi kohaldamisel.
- (13) Tähtaeg kontrollimaks, kas teises liikmesriigis leitud kultuuriväärtuse puhul on tegemist kultuuriväärtusega direktiivi 93/7/EMÜ tähenduses, osutus tegelikkuses liiga lühikeseks. Seetõttu tuleks seda tähtaega kuue kuu võrra pikendada. Pikem tähtaeg peaks võimaldama liikmesriikidel võtta vajalikud meetmed kultuuriväärtuse säilitamiseks ja vajaduse korral vältida mis tahes püüdeid hoiduda tagastamisest kõrvale.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2008/49/EÜ (edaspidi „IMI” määrus) (ELT L 316, 14.11.2012, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 74).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

- (14) Samuti tuleks pikendada tagastamisnõude esitamise tähtaega kuni kolme aastani alates kuupäevast, mil liikmesriik, kelle territooriumilt kultuuriväärtus on ebaseaduslikult välja viidud, on saanud teada kultuuriväärtuse asukoha ning selle omaniku või valdaja. Kõnealuse tähtaja pikendamine peaks hõlbustama tagastamist ja hoidma ära rahvuslike rikkuste ebaseaduslikku väljaviimist. Selguse huvides tuleks täpsustada, et kõnealune tähtaeg algab päeval, mil teave jõuab selle liikmesriigi keskasutuseni, kelle territooriumilt kultuuriväärtus ebaseaduslikult minema viidi.
- (15) Direktiivis 93/7/EMÜ sätestati, et tagastamisnõuet ei saa esitada, kui kultuuriväärtuse ebaseaduslikust väljaviimisest liikmesriigi territooriumilt on möödunud rohkem kui 30 aastat. Riiklikesse kogudesse ja liikmesriikides asuvate vaimulike asutuste inventari kuuluvate esemete puhul, mille suhtes kohaldatakse siseriiklike õigusaktidega erikaitsekorda, võib tagastamisnõude teatavatel tingimustel esitada siiski pikema tähtaja jooksul. Lähtuvalt asjaolust, et liikmesriikidel võib olla siseriiklike õigusaktidega ette nähtud erikaitsekord religioossete asutuste suhtes, mis ei ole vaimulikud asutused, peaks käesolev direktiiv laiendada ka nendele muudele religioossetele asutustele.
- (16) Nõukogu on oma 13. ja 14. detsembri 2011. aasta järeldustes kultuuriväärtustevastase kuritegevuse ennetamise ja tõkestamise kohta tunnistanud vajadust võtta meetmeid, mis tõhustavad kultuuriväärtustega seotud kuritegevuse tõkestamist ja selle vastu võitlemist. Ta soovitas komisjonil toetada liikmesriike kultuuriväärtuste tõhusal kaitsmisel, eesmärgiga tõkestada kultuuriväärtuste ebaseaduslikku kaubandust ja selle vastu võidelda ning edendada asjakohasel juhul täiendavaid meetmeid. Lisaks soovitas nõukogu liikmesriikidel kaaluda Pariisis 17. novembril 1970 allkirjastatud UNESCO kultuuriväärtuste ebaseadusliku sisseveo, väljaveo ja omandiõiguse üleandmise keelamise ning ärahoidmise abinõude konventsiooni ning Roomas 24. juunil 1995 allkirjastatud varastatud või ebaseaduslikult eksporditud kultuuriväärtusi käsitleva UNIDROIT' konventsiooni ratifitseerimist.
- (17) On soovitatav tagada, et kõik turuosalised täidaksid kultuuriväärtustega tehtavate tehingute puhul hoolsuskohustust. Ebaseaduslikku päritolu kultuuriväärtuse omandamise tagajärjed on tõeliselt hoiatavad vaid juhul, kui hüvitise maksmine seotakse kohustusega tõendada, et eseme omanik täitis hoolsuskohustust. Kultuuriväärtuste ebaseadusliku kaubanduse tõkestamist ja selle vastu võitlemist käsitlevate liidu eesmärkide saavutamiseks tuleks käesolevas direktiivis seega sätestada, et omanikul tuleb hüvitise saamiseks tõendada, et ta täitis eset omandades hoolsuskohustust.
- (18) Samuti oleks kasulik, kui avalik teave liikmesriikide poolt rahvusliku rikkusena liigitatud või nii määratletud kultuuriväärtuste kohta oleks kõikidele isikutele, eelkõige kõikidele turuosalistele, hõlpsasti kättesaadav. Liikmesriigid peaksid püüdma hõlbustada juurdepääsu sellele avalikule teabele.
- (19) Et hõlbustada mõiste „hoolsuskohustus“ ühetaolist tõlgendamist, tuleks käesolevas direktiivis sätestada mitteamendavad kriteeriumid, mille põhjal otsustatakse, kas omanik täitis kultuuriväärtust omandades hoolsuskohustust.
- (20) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt võimaldada liikmesriikide territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud rahvuslikuks rikkuseks liigitatud või nii määratletud kultuuriväärtuste tagastamist, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetmete ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kooskõlas kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (21) Kuna määruse (EÜ) nr 116/2009 alusel loodud komitee ülesanded on seoses direktiivi 93/7/EMÜ lisa väljajätmisega muutunud ebavajalikuks, tuleks viited kõnealusele komiteele välja jätta. Siiski, käesoleva direktiivi rakendamist käsitleva liikmesriikidevahelise kogemuste ja heade tavade vahetamise platvormi säilitamiseks peaks komisjon moodustama käesoleva direktiivi rakendamise eest vastutavate liikmesriikide keskasutuste ekspertidest koosneva eksperdirühma, kes tuleks kaasata muu hulgas IMI mooduli kultuuriväärtustele kohandamisse.
- (22) Kuna määruse (EL) nr 1024/2012 lisa sisaldab liidu õigusaktide halduskoostööalaste sätete loetelu, mille kohaldamiseks kasutatakse IMI-t, tuleb kõnealust lisa muuta, et lisada sellesse käesolev direktiiv.
- (23) Kohustus võtta käesolev direktiiv siseriiklikku õigusesse üle peaks piirduma sätetega, mida on võrreldes varasemate direktiividega oluliselt muudetud. Muutmata sätete ülevõtmise kohustus tuleneb varasematest direktiividest.
- (24) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas osutatud direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtpäevadega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevat direktiivi kohaldatakse liikmesriigi poolt artikli 2 lõike 1 kohaselt rahvuslikuks rikkuseks liigitatud või nii määratletud ja kõnealuse liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamise suhtes.

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kultuuriväärtus” — ese, mis on enne või pärast ebaseaduslikku väljaviimist liikmesriigi territooriumilt liigitatud või määratletud selles liikmesriigis siseriiklike õigusaktide või haldusmenetluste kohaselt „kunstilise, ajaloolise või arheoloogilise väärtusega rahvuslikuks rikkuseks” ELi toimimise lepingu artikli 36 tähenduses;
- 2) „liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult välja viidud” –
 - a) väljaviimine liikmesriigi territooriumilt, rikkudes kõnealuse liikmesriigi eeskirju rahvuslike rikkuste kaitse kohta või määruse (EÜ) nr 116/2009 sätteid, või
 - b) tagastamata jätmine pärast ajutise seadusliku väljaviimise tähtaega või sellise ajutise väljaviimise muu tingimuse rikkumine;
- 3) „taotluse esitanud liikmesriik” — liikmesriik, kelle territooriumilt kultuuriväärtus on ebaseaduslikult välja viidud;
- 4) „taotluse saanud liikmesriik” — liikmesriik, kelle territooriumil asub teise liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtus;
- 5) „tagastamine” — kultuuriväärtuse tegelik tagastamine taotluse esitanud liikmesriigi territooriumile;
- 6) „omanik” — isik, kelle valduses on kultuuriväärtus tema enda nimel;
- 7) „valdaja” — isik, kelle valduses on kultuuriväärtus kolmandate isikute nimel;
- 8) „riiklikud kogud” — liikmesriigi õigusaktide kohaselt riiklikuna käsitatavad kogud, mis kuuluvad kõnealusele liikmesriigile, kõnealuse liikmesriigi kohalikule või piirkondlikule ametiasutusele või kõnealuse liikmesriigi territooriumil asuvale institutsioonile, kui see institutsioon kuulub kõnealusele liikmesriigile või kohalikule või piirkondlikule ametiasutusele või kui need seda märkimisväärselt rahastavad.

Artikkel 3

Liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtused tagastatakse käesolevas direktiivis sätestatud korras ja tingimustel.

Artikkel 4

Iga liikmesriik määrab ühe või mitu keskasutust, kes täidavad käesolevas direktiivis sätestatud ülesandeid.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõik käesoleva artikli kohaselt määratud keskasutused.

Komisjon avaldab nende keskasutuste nimekirja ja kõik selles tehtavad muudatused *Euroopa Liidu Teataja* C-seerias.

Artikkel 5

Liikmesriikide keskasutused teevad koostööd ja konsulteerivad liikmesriikide pädevate siseriiklike asutustega. Pädevad siseriiklikud asutused tegelevad eelkõige järgmiste küsimustega:

- 1) otsivad taotleva liikmesriigi taotlusel üles asjaomasest liikmesriigist ebaseaduslikult väljaviidud konkreetse kultuuriväärtuse ja teevad kindlaks selle omaniku ja/või valdaja. Taotluses tuleb esitada kogu otsimise hõlbustamiseks vajalik teave, eelkõige viited kultuuriväärtuse tegelikule või oletatavale asukohale;
- 2) kui nende riigi territooriumilt leitakse kultuuriväärtus ja on põhjust oletada, et see on ebaseaduslikult välja viidud mõne teise liikmesriigi territooriumilt, teatavad nad sellest asjaomastele liikmesriikidele;

- 3) võimaldavad taotluse esitanud liikmesriigi pädevatel asutustel kontrollida, kas kõnealuse eseme puhul on tegemist kultuuriväärtusega, tingimusel et kontrollimine toimub kuue kuu jooksul pärast punktis 2 osutatud teatamist. Kui seda nimetatud aja jooksul ei tehta, punkte 4 ja 5 enam ei kohaldata;
- 4) võtavad koostöös asjaomase liikmesriigiga kõik vajalikud meetmed kultuuriväärtuse füüsiliseks säilitamiseks;
- 5) väldivad vajalike ajutiste meetmetega kõiki püüdeid tagastamisest kõrvale hoida;
- 6) tegutsevad tagastamise puhul vahendajana omaniku ja/või valdaja ning taotluse esitanud liikmesriigi vahel. Sellel eesmärgil võivad taotluse saanud liikmesriigi pädevad asutused kõigepealt, ilma et see piiraks artikli 6 kohaldamist, aidata kaasa vahekohtumenetluse rakendamisele vastavalt taotluse saanud liikmesriigi siseriiklikele õigusaktidele ja tingimusel, et taotluse esitanud liikmesriik ja omanik või valdaja annavad selleks oma ametliku nõusoleku.

Omavaheliseks koostööks ja konsulteerimiseks kasutavad liikmesriikide keskasutused määrusega (EL) nr 1024/2012 loodud siseturu infosüsteemi (edaspidi „IMI“) moodulit, mis on kohandatud spetsiaalselt kultuuriväärtustele. Nad võivad kasutada IMI-t ka asjaomase, nende territooriumilt varastatud või ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste kohta teabe levitamiseks. Liikmesriigid otsustavad, kas teised pädevad asutused kasutavad käesoleva direktiivi kohaldamise eesmärgil IMI-t.

Artikkel 6

Taotluse esitanud liikmesriik võib alitada taotluse saanud liikmesriigi pädevas kohtus kohtuasja omaniku vastu või, kui see ei ole võimalik, valdaja vastu, et kindlustada oma territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuse tagastamine.

Kohtuasja saab alitada ainult juhul, kui selleks esitatavale dokumendile lisatakse:

- a) dokument, milles kirjeldatakse taotluses käsitletavat eset ja sedastatakse, et tegemist on kultuuriväärtusega;
- b) taotluse esitanud liikmesriigi pädevate asutuste kinnitus selle kohta, et kultuuriväärtus on nende territooriumilt välja viidud ebaseaduslikult.

Artikkel 7

Taotluse esitanud liikmesriigi pädev keskasutus teatab taotluse saanud liikmesriigi pädevale keskasutusele viivitamata, kui on algatatud kohtuasi, et kindlustada kõnealuse eseme tagastamine.

Taotluse saanud liikmesriigi pädev keskasutus teatab sellest viivitamata teiste liikmesriikide keskasutustele.

Teabevahetus toimub IMI kaudu vastavalt kohaldatavatele isikuandmete kaitset ja eraelu puutumatust käsitlevatele õigusaktidele, ilma et see piiraks pädevate keskasutuste võimalust kasutada lisaks IMI-le muid sidevahendeid.

Artikkel 8

1. Liikmesriigid näevad oma õigusaktidega ette, et käesolevas direktiivis sätestatud tagastamisnõude võib esitada kuni kolme aasta jooksul pärast seda, kui taotluse esitanud liikmesriigi pädev keskasutus on saanud teada kultuuriväärtuse asukoha ja selle omaniku või valdaja.

Sellist nõuet ei saa ühelgi juhul esitada, kui kultuuriväärtuse ebaseaduslikust väljaviimisest taotluse esitanud liikmesriigi territooriumilt on möödunud rohkem kui 30 aastat.

Artikli 2 punktis 8 määratletud riiklikesse kogudesse ja liikmesriikides asuvate vaimulike või muude religioossete asutuste inventari kuuluvate esemete puhul, mille suhtes kohaldatakse siseriiklike õigusaktidega erikaitsekorda, võib tagastamisnõude esitada 75 aasta jooksul, välja arvatud liikmesriikides, kus kohtuasjade algatamise suhtes ei kohaldata aegumistähtaega, või juhul, kui liikmesriikidevaheliste kahepoolsete lepingutega on ette nähtud 75 aastast pikem tähtaeg.

2. Tagastamisnõuet ei saa esitada, kui kultuuriväärtuse väljaviimine taotluse esitanud liikmesriigi territooriumilt ei ole nõude esitamise ajal enam ebaseaduslik.

Artikkel 9

Kui artiklites 8 ja 14 ei ole sätestatud teisiti, otsustab pädev kohus kõnealuse kultuuriväärtuse tagastamise, kui selgub, et tegemist on kultuuriväärtusega artikli 2 punkti 1 tähenduses ja see on asjaomase riigi territooriumilt välja viidud ebaseaduslikult.

Artikkel 10

Kui kultuuriväärtus on otsustatud tagastada, määrab taotluse saanud liikmesriigi pädev kohus kultuuriväärtuse omanikule vastavalt juhtumi asjaoludele õiglase hüvitise, kui omanik tõendab, et ta täitis kõnealust kultuuriväärtust omandades hoolsuskohustust.

Selleks et määrata kindlaks, kas omanik täitis hoolsuskohustust, võetakse arvesse kõiki eseme hankimise tingimusi, eelkõige eseme päritolu käsitlevaid dokumente, taotluse esitanud liikmesriigi õigusaktidega nõutavaid ekspordilubasid, poolte tegevuse iseloomu, makstud hinda, seda, kas omanik kasutas varastatud kultuuriväärtuste kohta loodud registreid, millele tal oli juurdepääs, muud asjakohast teavet, mida ta oleks saanud mõistlikul viisil hankida, või muid toiminguid, mida iga mõistlik inimene oleks samas olukorras teinud.

Annetuse või pärandi puhul ei ole omanik soodsamas olukorras kui isik, kellelt ta kultuuriväärtuse sellisel teel sai.

Kultuuriväärtuse tagastamise korral maksab sellist hüvitist taotluse esitanud liikmesriik.

Artikkel 11

Kultuuriväärtuse tagastamise otsuse elluviimisega seotud kulud kannab taotluse esitanud liikmesriik. Sama kehtib ka artikli 5 esimese lõigu punktis 4 osutatud meetmetega seotud kulude puhul.

Artikkel 12

Artiklis 10 osutatud õiglase hüvitise ja artiklis 11 osutatud kulude tasumine ei piira taotluse esitanud liikmesriigi õigust võtta meetmeid asjaomaste summade tagasinõudmiseks isikutelt, kes vastutavad kultuuriväärtuse ebaseadusliku väljavii-
mise eest tema territooriumilt.

Artikkel 13

Pärast tagastamist kohaldatakse kultuuriväärtuse omandiõiguse suhtes taotluse esitanud liikmesriigi õigust.

Artikkel 14

Käesolevat direktiivi kohaldatakse ainult nende kultuuriväärtuste suhtes, mis on liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult välja viidud alates 1. jaanuarist 1993.

Artikkel 15

1. Iga liikmesriik võib kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud korda ka muude kui artikli 2 punktis 1 määratletud kultuuriväärtuste tagastamisele.
2. Iga liikmesriik võib kohaldada käesolevas direktiivis sätestatud korda taotluste suhtes, mis esitatakse enne 1. jaanuari 1993 liikmesriikide territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamiseks.

Artikkel 16

Käesolev direktiiv ei piira selliste tsiviil- või kriminaalhägide menetlemist, mida võib liikmesriikide õiguse põhjal algatada taotluse esitanud liikmesriik ja/või varastatud kultuuriväärtuse omanik.

Artikkel 17

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt 18. detsembril 2015 ja seejärel iga viie aasta tagant aruande käesoleva direktiivi kohaldamise kohta.
2. Iga viie aasta järel esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele aruande käesoleva direktiivi kohaldamise ja tulemuslikkuse kohta. Vajaduse korral lisatakse aruandele asjakohased ettepanekud.

Artikkel 18

Määruse (EL) nr 1024/2012 lisasse lisatakse järgmine punkt:

- „8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/60/EL EL liikmesriigi territooriumilt ebaseaduslikult väljaviidud kultuuriväärtuste tagastamise kohta ja millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012 (*): artiklid 5 ja 7.

(*) ELT L 159, 28.5.2014, lk 1”.

Artikkel 19

1. Liikmesriigid jõustavad artikli 2 punkti 1, artikli 5 esimese lõigu punkti 3, artikli 5 teise lõigu, artikli 7 kolmanda lõigu, artikli 8 lõike 1, artikli 10 esimese ja teise lõigu ning artikli 17 lõike 1 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 18. detsembril 2015.

Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nende ametliku avaldamise korral nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Sellise viitamise ja märkuse sõnastamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 20

Direktiiv 93/7/EMÜ, mida on muudetud I lisa A osas loetletud direktiividega, tunnistatakse kehtetuks alates 19. detsembrist 2015, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustusi, mis on seotud I lisa B osas esitatud direktiivide siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaegadega.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ning neid loetakse vastavalt II lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 21

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 2 punkte 2–8, artikleid 3 ja 4, artikli 5 esimese lõigu punkte 1, 2 ja 4–6, artiklit 6, artikli 7 esimest ja teist lõiku, artikli 8 lõiget 2, artiklit 9, artikli 10 kolmandat ja neljandat lõiku ning artikleid 11–16 kohaldatakse alates 19. detsembrist 2015.

Artikkel 22

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

I LISA

A OSA

**Kehtetuks tunnistatud direktiiv koos hilisemate muudatustega
(osutatud artiklis 20)**

Nõukogu direktiiv 93/7/EMÜ	(EÜT L 74, 27.3.1993, lk 74)
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 96/100/EÜ	(EÜT L 60, 1.3.1997, lk 59)
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/38/EÜ	(EÜT L 187, 10.7.2001, lk 43)

B OSA

**Siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtpäevad
(osutatud artiklis 20)**

Direktiiv	Ülevõtmise tähtpäev
93/7/EMÜ	15.12.1993 (Belgias, Saksamaal ja Madalmaades 15.3.1994)
96/100/EÜ	1.9.1997
2001/38/EÜ	31.12.2001

II LISA

Vastavustabel

Direktiiv 93/7/EMÜ	Käesolev direktiiv
—	Artikkel 1
Artikli 1 punkti 1 esimene taane	Artikli 2 punkt 1
Artikli 1 punkti 1 teise taande sissejuhatav osa	—
Artikli 1 punkti 1 teise taande esimese alltaande esimene lause	—
Artikli 1 punkti 1 teise taande esimese alltaande teine lause	Artikli 2 punkt 8
Artikli 1 punkti 1 teise taande teine alltaane	—
Artikli 1 punkti 2 esimene taane	Artikli 2 punkti 2 alapunkt a
Artikli 1 punkti 2 teine taane	Artikli 2 punkti 2 alapunkt b
Artikli 1 punktid 3–7	Artikli 2 punktid 3–7
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikli 4 sissejuhatav osa	Artikli 5 esimese lõigu sissejuhatav osa
Artikli 4 punktid 1 ja 2	Artikli 5 esimese lõigu punktid 1 ja 2
Artikli 4 punkt 3	Artikli 5 esimese lõigu punkt 3
Artikli 4 punktid 4–6	Artikli 5 esimese lõigu punktid 4–6
—	Artikli 5 teine lõik
Artikli 5 esimene lõik	Artikli 6 esimene lõik
Artikli 5 teise lõigu esimene taane	Artikli 6 teise lõigu punkt a
Artikli 5 teise lõigu teine taane	Artikli 6 teise lõigu punkt b
Artikli 6 esimene lõik	Artikli 7 esimene lõik
Artikli 6 teine lõik	Artikli 7 teine lõik
—	Artikli 7 kolmas lõik
Artikli 7 lõiked 1 ja 2	Artikli 8 lõiked 1 ja 2
Artikkel 8	Artikkel 9
Artikli 9 esimene lõik	Artikli 10 esimene lõik
Artikli 9 teine lõik	—
—	Artikli 10 teine lõik
Artikli 9 kolmas ja neljas lõik	Artikli 10 kolmas ja neljas lõik
Artiklid 10–15	Artiklid 11–16
Artikli 16 lõiked 1 ja 2	Artikli 17 lõiked 1 ja 2
Artikli 16 lõige 3	—
Artikli 16 lõige 4	—
Artikkel 17	—
—	Artikkel 18
Artikkel 18	Artikli 19
—	Artikkel 20
—	Artikli 21

Direktiiv 93/7/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 19	Artikkel 22
Lisa	—
—	I lisa
—	II lisa

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2014/67/EL,**15. mai 2014,****mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd („IMI määrus“)****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1 ja artiklit 62,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Töötajate vaba liikumine, asutamisvabadus ja teenuste osutamise vabadus on Euroopa Liidu toimimise lepingus (ELi toimimise leping) sätestatud liidu siseturu aluspõhimõtted. Nende põhimõtete rakendamist on liit edasi arendanud, et tagada ettevõtjatele võrdsed võimalused ja töötajate õiguste austamine.
- (2) Teenuste osutamise vabadus hõlmab ettevõtjate õigust osutada teenuseid mõnes teises liikmesriigis, kuhu nad võivad oma töötajaid nende teenuste osutamiseks ajutiselt lähetada. Töötajate lähetamise seisukohast tuleb seda vabadust vaadelda eraldi töötajate vabast liikumisest, mis annab kõikidele kodanikele õiguse liikuda töötamise ja elamise eesmärgil vabalt ühest liikmesriigist teise ning kaitseb töötajaid diskrimineerimise eest tööühive, töötasu ja muude töötingimuste osas võrreldes vastuvõtva liikmesriigi kodanikega.
- (3) Seoses töötajatega, kes on ajutiselt lähetatud tegema tööd teenuste osutamiseks teises liikmesriigis kui see, kus nad tavapäraselt töötavad, on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 96/71/EÜ ⁽⁴⁾ kehtestatud selgelt määratletud peamised töötingimused, mida teenuseosutajal tuleb järgida liikmesriigis, kuhu töötaja on lähetatud, et tagada asjaomaste lähetatud töötajate miinimumkaitse.
- (4) Kõik käesoleva direktiiviga kehtestatavad meetmed peaksid olema põhjendatud ja proportsionaalsed, et lähetatud töötajaid kaitstes mitte tekitada halduskoormust või piirata ettevõtjate ning eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate (VKEd) võimet luua uusi töökohti.
- (5) Et tagada direktiivi 96/71/EÜ järgimine, tekitamata seejuures tarbetut halduskoormust teenuseosutajatele, on oluline, et faktilisi asjaolusid, millele on osutatud käesoleva direktiivi sätetes tegeliku lähetamise kindlakstegemise ning eeskirjade kuritarvitamise ja nendest kõrvalehoidmise ennetamise kohta, käsitletaks soovitusliku loeteluna, mis ei ole ammendav. Eelkõige ei tohiks nõuda iga asjaolu täitmist iga lähetuse puhul.

⁽¹⁾ ELT C 351, 15.11.2012, lk 61.⁽²⁾ ELT C 17, 19.1.2013, lk 67.⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 13. mai 2014. aasta otsus.⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1).

- (6) Hoolimata asjaolust, et soovituslike faktiliste asjaolude hindamist tuleks kohandada üksikjuhtumipõhiselt ning seejuures tuleks võtta arvesse olukorra eripära, ei tohiks pädevad asutused eri liikmesriikides samadele faktilistele asjaoludele vastavaid olukordi õiguslikult erinevalt hinnata.
- (7) Selleks et ennetada ja vältida kohaldatavate eeskirjade kuritarvitamist ja nendest kõrvalehoidmist ettevõtjate poolt, kes kasutavad sobimatult või pettuslikult ära ELi toimimise lepingus sätestatud teenuste osutamise vabadust ja/või direktiivi 96/71/EÜ kohaldamist, ning et sellise praktikaga võidelda, tuleks parandada lähetamise põhimõtte rakendamist ja järelevalvet ning liidu tasandil tuleks kasutusele võtta rohkem ühtlustatud asjaolusid, mis hõlbustavad eeskirjade ühist tõlgendamist.
- (8) Seega on vaja, et lähetamise põhimõtte eriomast ajutist olemust kirjeldavaid faktilisi asjaolusid ning tingimust, et tööandja on tegelikult asutatud liikmesriigis, kust lähetus algab, analüüsib vastuvõtva liikmesriigi pädev asutus ja teeb seda vajadusel tihedas koostöös asutamiskoha liikmesriigiga.
- (9) Kui selle hindamisel, kas ettevõtjal on tegelikult sisulist tegevust peale sisemise juhtimis- ja/või haldustegevuse, võetakse arvesse ettevõtja poolt asutamiskoha liikmesriigis realiseeritud käibe suurust, peaksid pädevad asutused võtma arvesse valuutade ostujõu erinevusi.
- (10) Käesolevas direktiivis esitatud lähetamise rakendamise ja järelevalvega seotud asjaolud võivad ühtlasi aidata pädevatel asutustel tuvastada töötajaid, kes on valelikult deklareeritud füüsilisest isikust ettevõtjana. Direktiivi 96/71/EÜ kohaselt vastab asjaomane töötaja mõiste selle liikmesriigi õiguses kehtivale mõistele, mille territooriumile töötaja on lähetatud. Lähetamise täiendav täpsustamine ja parem järelevalve asjaomaste pädevate asutuste poolt suurendaks õiguskindlust ning pakuks kasuliku vahendi, mis aitaks tulemuslikult võidelda fiktiivse tegutsemise vastu füüsilisest isikust ettevõtjana ning tagada, et lähetatud töötajaid ei deklareerita väärtalt füüsilisest isikust ettevõtjana, aidates seeläbi ennetada ja vältida kohaldatavatest eeskirjadest kõrvalehoidmist ning võidelda selle vastu.
- (11) Kui tegemist ei ole tegeliku lähetamise olukorraga ja tekib kollisioon, tuleks võtta nõuetekohaselt arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 593/2008⁽¹⁾ (Rooma I) sätteid või Rooma konventsiooni,⁽²⁾ mille eesmärk on tagada, et töötajaid ei tohiks jätta ilma kaitsest, mis neile on antud vastavalt sätetele, millest ei saa kokkuleppel kõrvale kalduda või millest saab kõrvale kalduda üksnes töötajate huvides. Liikmesriigid peaksid tagama niisuguste sätete olemasolu, mille eesmärk on piisavalt kaitsta töötajaid, kes ei ole tegelikult lähetatud.
- (12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 883/2004⁽³⁾ osutatud kohaldatavate sotsiaalkindlustusalaste õigusnormidega seotud tõendi puudumine võib osutada sellele, et asjaomast olukorda ei tuleks lugeda ajutiseks lähetamiseks liikmesriiki, mis ei ole see, kus asjaomane töötaja tavaliselt seoses teenuste osutamisega töötab.
- (13) Samamoodi nagu direktiivi 96/71/EÜ puhul ei tohiks käesolev direktiiv piirata Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 883/2004 ja määruse (EÜ) nr 987/2009⁽⁴⁾ kohaldamist.
- (14) Riiklike töösuhete süsteemide mitmekesisuse ja sotsiaalpartnerite sõltumatuse austamist on ELi toimimise lepingus sõnaselgelt tunnustatud.
- (15) Paljudes liikmesriikides täidavad sotsiaalpartnerid teenuste osutamisega seoses töötajate lähetamisel olulist rolli, kuna nad võivad vastavalt siseriiklikule õigusele ja/või tavale määrata kindlaks erinevad töötasu miinimummäärad, mida kohaldatakse eraldi või samaaegselt. Sotsiaalpartnerid peaksid kõnealustest määradest teatama ja esitama nende kohta teavet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6).

⁽²⁾ Roomas allakirjutamiseks avatud 19. juuni 1980. aasta lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse Rooma konventsioon (80/934/EMÜ) (EÜT L 266, 9.10.1980, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, 30.4.2004, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT L 284, 30.10.2009, lk 1).

- (16) Piisav ja tulemuslik rakendamine ning jõustamine on lähetatud töötajate õiguste kaitsmise ja teenuseosutajatele võrdsete võimaluste tagamise võtmelemendid, samal ajal kui puudulik jõustamine nõrgendab selles valdkonnas kehtivate liidu eeskirjade tulemuslikkust. Seetõttu on oluline rõhutada komisjoni ja liikmesriikide ning asjakohasel juhul piirkondlike ja kohalike asutuste vahelist koostööd, vähendamata siinkohal tööinspeksioonide ja sotsiaalpartnerite olulist rolli. Vastastikune usaldus, koostöövaim, pidev dialoog ja vastastikune mõistmine on seejuures väga olulised.
- (17) Tulemuslikud järelevalvemenetlused liikmesriikides on hädavajalikud direktiivi 96/71/EÜ ja käesoleva direktiivi jõustamiseks ning seepärast tuleks need kehtestada kogu liidus.
- (18) Keerukas juurdepääs töötingimusi käsitlevale teabele on väga sageli põhjuseks, miks teenuseosutajad ei kohalda kehtivaid eeskirju. Liikmesriigid peaksid seetõttu tagama, et selline teave tehakse tasuta üldiselt kättesaadavaks ja et tegelik juurdepääs sellele on tagatud nii teistest liikmesriikidest pärit teenuseosutajatele kui ka asjaomastele lähetatud töötajatele.
- (19) Kui töötingimused on kindlaks määratud üldiselt kohaldatavaks tunnistatud kollektiivlepingutes, peaksid liikmesriigid tagama sotsiaalpartnerite sõltumatust austades niisuguste kollektiivlepingute üldiselt kättesaadavaks tegemise juurdepääsetaval ja läbipaistval viisil.
- (20) Teabele juurdepääsetavuse parandamiseks tuleks liikmesriikides luua üks ühtne teabe allikas. Iga liikmesriik peaks kooskõlas veebi juurdepääsetavuse standarditega tagama ühtse ametliku riikliku veebisaidi ja muud kohased kommunikatsioonivahendid. Ühtne ametlik riiklik veebisait tuleks luua vähemalt veebiportaali kujul, see peaks toimima juurdepääsu- või peamise sisendpunktina ning selles tuleks selgelt ja täpselt esitada lingid asjaomastele teabeallikatele ning lühülevaade veebisaidi ja osutatud linkide sisust. Sellised veebisaidid peaksid hõlmama eelkõige neid veebisaitide, mis on loodud vastavalt liidu õigusaktidele, et edendada ettevõtlust ja/või teenuste piiriülese osutamise arengut. Vastuvõtavad liikmesriigid peaksid esitama teavet nende siseriiklikus õiguses sätestatud ajavahemike kohta, mille jooksul peavad teenuseosutajad pärast lähetusperioodi dokumente säilitama.
- (21) Lähetatud töötajatel peaks olema õigus saada vastuvõtvalt liikmesriigilt üldist teavet nende suhtes kohaldatava siseriikliku õiguse ja/või tava kohta.
- (22) Liikmesriikide vahelise halduskoostöö ning vastastikuse abistamise puhul tuleks järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 95/46/EÜ ⁽¹⁾ sätestatud isikuandmete kaitse eeskirju ning tegutseda vastavalt siseriiklikele andmekaitse-eeskirjadele, millega rakendatakse liidu õigusakte. Siseturu infosüsteemi (IMI) kaudu tehtavas halduskoostöös tuleks samuti järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 45/2001 ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1024/2012 ⁽³⁾.
- (23) Selleks et tagada lähetatud töötajate puhul neid töötingimusi käsitlevate sisuliste eeskirjade nõuetekohane kohaldamine, mida tuleb järgida ning nende täitmise järelevalve, peaksid liikmesriigid kohaldama ettevõtjate suhtes, kes lähetavad töötajaid teenuste osutamise raames, vaid teatavaid haldusnõudeid ja kontrollimeetmeid. Euroopa Liidu Kohtu praktika kohaselt on selliste nõuete kehtestamine ja meetmete võtmine põhjendatud olulise üldise huvi korral, mille hulka kuulub töötajate õiguste tulemuslik kaitse, tingimusel et need nõuded ja meetmed on sobivad taotletava eesmärgi saavutamise tagamiseks ja ei lähe selle saavutamiseks vajalikust kaugemale. Selliseid nõudeid võib kehtestada ja selliseid meetmeid võib võtta ainult juhul, kui pädevad asutused ei saa ilma nõutud teabeta oma järelevalveülesandeid tulemuslikult täita ja/või kui vähem piiravate meetmetega ei oleks tagatud vajalikuks peetavate riiklike kontrollimeetmete eesmärkide saavutamine.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2008/49/EÜ (IMI määrus) (ELT L 316, 14.11.2012, lk 1).

- (24) Teenuseosutaja peaks tagama, et niisuguste lähetatud töötajate identiteet, kes on kantud teenuseosutaja deklaratsiooni, mille eesmärk on võimaldada faktiliste kontrollide teostamist töökohal, oleks pädevate asutuste poolt lähete kestuse ajal kontrollitav.
- (25) Muus liikmesriigis asutatud teenuseosutaja peaks põhjendamatu viivitusega teavitama vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi mis tahes olulistest muudatustest teabes, mis on esitatud teenuseosutaja deklaratsioonis, mille eesmärk on võimaldada faktiliste kontrollide teostamist töökohal.
- (26) Kohustus teavitada komisjoni haldusnõuetest ja kontrollimeetmetest ei tohiks kujutada endast *ex-ante* loamenetlust.
- (27) Selleks et tagada direktiivi 96/71/EÜ parem ja ühtlasem kohaldamine ja tegelik jõustamine ning vähendada võimalikult suures ulatuses kohaldamise ja jõustamise erinevusi liidu piires, peaksid liikmesriigid tagama, et nende territooriumil teostatakse tõhusat ja piisavat kontrolli, aidates seega muu hulgas kaasa võitlusele deklareerimata töö vastu lähetamise kontekstis, võttes ühtlasi arvesse muid õiguslikke algatusi kõnealuse küsimuse paremaks käsitlemiseks.
- (28) Liikmesriigid peaksid vajaduse korral oma siseriikliku õiguse ja/või tava kohaselt esitama kontrollitud ettevõtjale kontrollimise- või kontrollijärgse dokumendi, mis sisaldab kogu asjaomast teavet.
- (29) Liikmesriigid peaksid tagama piisava personali olemasolu, kellel on oskused ja kvalifikatsioon, mida vajatakse kontrollimiste tulemuslikuks läbiviimiseks ning selleks, et käesolevas direktiivis sätestatud teabenõuetele, mille on esitanud vastuvõttev liikmesriik või asutamiskoha liikmesriik, saaks vastata põhjendamatu viivitusega.
- (30) Tööinspeksioonidel, sotsiaalpartneritel ja muudel järelevalveorganitel on ja peaks ka edaspidi olema selles vallas esmatähtis roll.
- (31) Selleks et tööturgude ja töösuhete süsteemide mitmekesisusega paindlikult toime tulla, võivad lähetatud töötajate töötingimuste täitmise üle teostada järelevalvet erandkorras tööturu osapooled ja/või muud turul osalejad ja/või asutused tingimusel, et nad pakuvad asjaomastele isikutele samaväärsel tasemel kaitset ning teostavad järelevalvet diskrimineerimata ja erapooletult.
- (32) Liikmesriikide kontrolliasutused ning muud asjakohased järelevalve- ja täiteasutused peaksid tegema koostööd ja vahetama asjaomase õigusega ettenähtud teavet, et kontrollida, kas lähetatud töötajate suhtes kohaldatavatest eeskirjadest on kinni peetud.
- (33) Eriti julgustatakse liikmesriike kehtestama töötingimuste kontrollimiseks ühtsemat lähenemisviisi. Samuti tuleks uurida, kas on vaja koostada ühtsed standardid võrreldavate meetodite, tegevustavade ja miinimumstandardite kehtestamiseks liidu tasandil. Ühtsete standardite koostamine ei tohiks aga takistada liikmesriikide jõupingutusi, mida tehakse selleks, et võidelda tulemuslikult deklareerimata töö vastu.
- (34) Et hõlbustada direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ja tagada selle tulemuslikum kohaldamine, peaks olema loodud tõhus kaebuste esitamise mehhanism, mis võimaldaks lähetatud töötajatel esitada kaebusi või osaleda menetlustes kas otse või sellise nende nõusolekul määratud kolmanda isiku kaudu, nagu ametiühingud või muud ühendused või sotsiaalpartnerite ühised organisatsioonid. See ei tohiks piirata siseriiklike menetlusnormide kohaldamist, mis käsitlevad esindamist ja kaitset kohtus, ega siseriikliku õiguse ja/või tava kohaseid ametiühingute ja muude töötajate usaldusisikute pädevusi ja muid õigusi.
- (35) Tagamaks, et lähetatud töötaja saab nõuetekohase tasu, ja tingimusel, et lähetamisega seotud toetusi saab pidada töötasu miinimummäära osaks, tuleks kõnealused toetused töötasust maha arvata vaid siis, kui see on vastuvõtva liikmesriigi õiguse, kollektiivlepingute ja/või tavaga ette nähtud.

- (36) Töötajate lähetamise suhtes kohaldatavate eeskirjade tegelik järgimine ja vastavalt töötajate õiguste tulemuslik kaitse on eriliseks mureküsimuseks alltöövõtul ning need tuleks tagada asjakohaste meetmetega kooskõlas siseriikliku õiguse ja/või tavaga ning järgides liidu õigust. Kõnealused meetmed võivad hõlmata pärast asjaomaste sotsiaalpartneritega konsulteerimist alltöövõtul vabatahtliku otsevastutuse mehhanismi kehtestamist, mis täiendaks tööandja vastutust või asendaks selle seoses miinimummäärale vastava maksmata jäänud netotöötasu ja/või osamaksudega, mis ollakse võlgu siseriikliku õiguse või kollektiivlepingute kohaselt sotsiaalpartnerite lepingulis-tele fondidele või ühendustele, kui need on hõlmatud direktiivi 96/71/EÜ artikli 3 lõikega 1. Liikmesriikidel on siiski lubatud näha siseriikliku õigusega ette rangemad vastutusnormid või minna siseriikliku õiguse alusel kaugemale, lähtudes seejuures mittediskrimineerimise ja proportsionaalsuse põhimõttest.
- (37) Liikmesriikidel, kes on võtnud meetmeid, et tagada alltöövõtul kohaldatavate eeskirjade järgimine, peaks olema võimalik ette näha, et (all)töövõtja ei peaks olema eriasjaolude korral vastutav või et tema vastutust võib piirata juhul kui on täidetud kõnealuse (all)töövõtja) hoolsuskohustus. Need meetmed peaksid olema määratletud siseriiklikus õiguses, võttes arvesse asjaomase liikmesriigi eripära, ja need võivad muu hulgas hõlmata töövõtja võetavaid meetmeid seoses haldusnõuete ja kontrollimeetmete järgimise dokumenteerimisega, mille eesmärk on tagada töötajate lähetamise suhtes kohaldatavate eeskirjade täitmise tulemuslik järelevalve.
- (38) Muret tekitab asjaolu, et liikmesriikidel on endiselt palju probleeme halduskaristuste ja/või trahvide piiriülese jõustamise või sissenõudmisega, ning seepärast tuleb tegeleda halduskaristuste ja/või -trahvide vastastikuse tunnustamise küsimusega.
- (39) Liikmesriikide süsteemide erinevused määratud halduskaristuste ja/või -trahvide piiriülesel jõustamisel või sissenõudmisel takistavad siseturu nõuetekohast toimimist ja on oht, et lähetatud töötajate kaitse ühtlase taseme tagamine kogu liidus on väga raske, kui mitte võimatu.
- (40) Teenuste osutamisega seotud töötajate lähetamist käsitlevate sisuliste eeskirjade tõhus jõustamine tuleks tagada erimeetmetega, mille eesmärk on määratud rahaliste halduskaristuste ja/või -trahvide piiriülene jõustamine. Liikmesriikide õigusaktide ühtlustamine selles valdkonnas on oluline eeltingimus, et tagada siseturu nõuetekohaseks toimimiseks vajalik kindlam, ühetaolisem ja võrreldavam kaitse.
- (41) Ühiste eeskirjade kehtestamine vastastikuse abi ja toetuse osutamiseks täitemeetmete rakendamisel ja kulude sissenõudmisel kõnealustes küsimustes ning ühtsete nõuete kinnitamine direktiivi 96/71/EÜ ja käesoleva direktiivi eiramise eest halduskaristuste ja -trahvide määramisega seotud otsustest teatamisel, peaks lahendama mitmed piiriülese jõustamisega seotud praktilised probleemid ning tagama parema teavitamise ja teistes liikmesriikides tehtud otsuste parema jõustamise.
- (42) Kui selgub, et teenuseosutaja ei ole tegelikult asutatud asutamiskoha liikmesriigis või et aadress või ettevõtte andmed on valed, ei tohiks pädevad asutused lõpetada menetlust vormilistel põhjustel, vaid peaksid uurima küsimust edasi, et lähetamise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik kindlaks teha.
- (43) Halduskaristuse ja/või -trahvi määramise otsuste tunnustamine ja nende karistuste ja/või trahvide jõustamise ja sissenõudmise taotlused peaksid põhinema vastastikuse usalduse põhimõttel. Selleks peaksid mittetunnustamise või halduskaristuse jõustamise ja/või haldustrahvide sissenõudmise taotlustest keeldumise põhjused piirduma minimaalselt vajalikuga.
- (44) Hoolimata ühtsemate eeskirjade kehtestamisest halduskaristuste ja/või -trahvide piiriüleseks jõustamiseks ning vajadusest kehtestada maksmatajätmise korral kohaldatava järelekontrollimenetluse tõhusamaks muutmiseks ühised kriteeriumid, ei tohiks see mõjutada liikmesriikide pädevust kehtestada siseriikliku õiguse kohaseid karistus-, sanktsiooni- ja trahvisüsteeme või sissenõudmismeetmeid. Seetõttu võib selliste karistuste ja/või trahvide jõustamist või täitmisele pööramist võimaldavat juriidilist dokumenti vajaduse korral ning taotluse saanud liikmesriigi siseriiklikku õigust ja/või tava arvesse võttes täita või lisada sellele dokumendi või asendada see dokumendiga, mis võimaldab jõustamist või täitmisele pööramist taotluse saanud liikmesriigis.

- (45) Ühtsemad eeskirjad ei tohiks muuta Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 6 sätestatud kohustust austada kostjate põhiõigusi ja -vabadusi ega nende suhtes kohaldatavaid õiguse üldpõhimõtteid, nagu õigus anda selgitusi, õigus tõhusale õiguskaitsevahendile, õigus õiglasele kohtulikule arutamisele ja topeltkaristamise keelu põhimõtet.
- (46) Käesoleva direktiivi eesmärk ei ole kehtestada õiguslase koostöö, kohtualluvuse, tsiviil- ja kaubandusajades tehtud otsuste tunnustamise ja jõustamise kooskõlastatud eeskirju või tegeleda kohaldatava õigusega.
- (47) Liikmesriigid peaksid võtma asjakohased meetmed, mis hõlmaksid ka haldus- ja kohtumenetlust, juhaks kui käesolevas direktiivis sätestatud kohustusi ei täideta, ning tagama käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmata jätmise korral tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad karistused.
- (48) Käesolev direktiiv austab põhiõigusi ning järgib Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, mille hulka kuuluvad eelkõige isikuandmete kaitse (artikkel 8), kutsevabadus ja õigus teha tööd (artikkel 15), ettevõtlusvabadus (artikkel 16), kollektiivlääbirääkimiste ja kollektiivse tegutsemise õigus (artikkel 28), head ja õiglased töötingimused (artikkel 31), õigus tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele (artikkel 47), süütuse presumptsioon ja kaitseõigus (artikkel 48) ning mitmekordse kohtumõistmise ja karistamise keeld (*ne bis in idem*) (artikkel 50), ja seda tuleb rakendada kooskõlas kõnealuste õiguste ja põhimõtetega.
- (49) Selleks et lihtsustada direktiivi 96/71/EÜ paremat ja ühtsemat kohaldamist, on asjakohane luua halduskoostööd hõlbustav elektrooniline teabevahetussüsteem ning pädevad asutused peaksid kasutama IMId nii palju kui võimalik. See ei tohiks aga takistada olemasolevate ja tulevaste halduskoostööd ja vastastikust abi käsitlevate kahepoolsete lepingute või kokkulepete kohaldamist.
- (50) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt luua ühine raamistik selliste asjakohaste sätete, meetmete ja kontrollimehhanismide kogumi jaoks, mis on vajalikud direktiivi 96/71/EÜ paremaks ja ühtsemaks rakendamiseks, kohaldamiseks ja jõustamiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas ELi lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (51) Vastavalt määruse (EÜ) nr 45/2001 artikli 28 lõikele 2 on konsulteeritud Euroopa Andmekaitseinspektoriga, kes on 19. juulil 2012. aastal andnud arvamuse ⁽¹⁾,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesoleva direktiiviga luuakse ühine raamistik selliste asjakohaste sätete, meetmete ja kontrollimehhanismide jaoks, mis on vajalikud direktiivi 96/71/EÜ paremaks ja ühtsemaks rakendamiseks, kohaldamiseks ja jõustamiseks, ning luuakse meetmed, et takistada kohaldatavate eeskirjade kuritarvitamist ja nendest kõrvalehoidmist ning võtta sellise tegevuse eest vastutusele, piiramata direktiivi 96/71/EÜ reguleerimisala.

⁽¹⁾ ELT C 27, 29.1.2013, lk 4.

Käesoleva direktiivi eesmärgiks on tagada, et teenuste piiriülese osutamise raames lähetatud töötajate õigused oleksid asjakohasel tasemel kaitstud, iseäranis direktiivi 96/71/EÜ artikli 3 kohaste töötingimuste jõustamine liikmesriigis, kus teenust osutatakse, samal ajal lihtsustades teenuseosutajate jaoks teenuste osutamise vabaduse kasutamist ja edendades ausat konkurentsi teenuseosutajate vahel, toetades nii siseturu toimimist.

2. Käesolev direktiiv ei mõjuta mingil viisil liikmesriikides ja liidu tasandil tunnustatud põhiõiguste, sealhulgas streigigõiguse või -vabaduse teostamist või õigust või vabadust võtta muid liikmesriikide töösuhete erisüsteemidega hõlmatud meetmeid, mis on kooskõlas siseriikliku õiguse ja/või tavaga. Samuti ei mõjuta direktiiv õigust pidada läbirääkimisi kollektiivlepingute üle, neid sõlmida ja jõustada ega kollektiivse tegutsemise õigust vastavalt siseriiklikule õigusele ja/või tavale.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „pädev asutus” — asutus või organ, mille hulka võib kuuluda direktiivi 96/71/EÜ artiklis 4 osutatud kontaktasutus(ed), mille liikmesriik on määranud direktiivis 96/71/EÜ ja käesolevas direktiivis sätestatud ülesannete täitmiseks;
- b) „taotluse esitanud asutus” — liikmesriigi pädev asutus, mis esitab abi-, teabe-, teatamis- või jõustamis- või sissenõudmistaoitluse seoses VI peatükis osutatud karistuse ja/või trahviga;
- c) „taotluse saanud asutus” — liikmesriigi pädev asutus, millele on esitatud abi-, teabe-, teatamis-, jõustamis- või sissenõudmistaoitus seoses VI peatükis osutatud karistuse ja/või trahviga.

Artikkel 3

Pädevad asutused ja kontaktasutused

Käesoleva direktiivi kohaldamise jaoks määravad liikmesriigid siseriikliku õiguse ja/või tava kohaselt ühe või mitu pädevat asutust, mille hulka võib arvata ka direktiivi 96/71/EÜ artiklis 4 osutatud kontaktasutuse(d). Liikmesriigid võtavad pädevate asutuste määramisel nõuetekohaselt arvesse vajadust tagada teabevahetuse korral andmete kaitse ning nende füüsiliste ja juriidiliste isikute seaduslikud õigused, keda võidakse mõjutada. Lõppkokkuvõttes vastutavad andmekaitse ja mõjutatud isikute seaduslike õiguste tagamise eest liikmesriigid ning nad võtavad sellega seoses kasutusele sobivad mehhanismid.

Liikmesriigid edastavad pädevate asutuste kontaktandmed komisjonile ja teistele liikmesriikidele. Komisjon avaldab pädevate asutuste ja kontaktasutuste nimekirja ning ajakohastab seda korrapäraselt.

Teised liikmesriigid ja liidu institutsioonid austavad iga liikmesriigi pädevate asutuste valikut.

Artikkel 4

Tegeliku lähetamise kindlakstegemine ning eeskirjade kuritarvitamise ja nendest kõrvalehoidmise ennetamine

1. Direktiivi 96/71/EÜ rakendamiseks, kohaldamiseks ja jõustamiseks annavad pädevad asutused üldhinnangu kõikidele vajalikuks peetavatele faktilistele asjaoludele, sealhulgas hinnates eelkõige käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud asjaolusid. Pädevatel asutustel peaks nendest asjaoludest abi olema, kui nad teostavad kontrollimisi ja kui neil on alust arvata, et töötajat ei saa pidada lähetatud töötajaks direktiivi 96/71/EÜ kohaselt. Need asjaolud on tegurid, mida tuleb arvesse võtta üldhinnangu koostamisel ja seega ei saa neid käsitleda eraldiseisvatena.

2. Selleks et teha kindlaks, kas ettevõtja sisuline tegevus, mitte üksnes sisemine juhtimis- ja/või haldustegevus, toimub ka tegelikult, hindavad pädevad asutused pikemat ajavahemikku arvesse võttes üldiselt kõiki faktilisi asjaolusid, mis iseloomustavad ettevõtja kõnealust tegevust asutamiskoha liikmesriigis ja vajaduse korral ka vastuvõtvas liikmesriigis. Selliste asjaolude hulka võivad eelkõige kuuluda:

- a) koht, kus ettevõtja registrijärgselt asub ja kus asub tema juhatus, kus ta kasutab kontoriruumi, maksab makse ja sotsiaalkindlustusmaksid ning kus tal on siseriikliku õiguse kohaselt asjakohasel juhul kutsealal tegutsemise luba või kus ta on registreeritud kaubanduskoja või kutseühingu liikmena;
- b) lähetatud töötajate töölevõtmise koht ja koht, kust nad on lähetusse saadetud;
- c) ühelt poolt ettevõtja ja töötaja vahel sõlmitud lepingute suhtes kohaldatav õigus ja teiselt poolt klientidega sõlmitud lepingute suhtes kohaldatav õigus;
- d) koht, kus toimub ettevõtja sisuline äritegevus ja kus on võetud tööle halduspersonal;
- e) täidetavate lepingute arv ja/või asutamiskoha liikmesriigis realiseeritud käive, võttes muu hulgas arvesse hiljuti asutatud ettevõtete ning VKEde eriolukorda.

3. Selleks et hinnata, kas lähetatud töötaja töötab ajutiselt muus liikmesriigis kui see, kus ta tavaliselt töötab, uuritakse kõiki seda tööd ja töötaja olukorda iseloomustavaid faktilisi asjaolusid. Selliste asjaolude hulka võivad eelkõige kuuluda:

- a) kas töötamine muus liikmesriigis toimub piiratud aja jooksul;
- b) lähetuse alguskuupäev;
- c) kas lähetus toimub muus liikmesriigis kui see, kus või kust töötaja määruse (EÜ) nr 593/2008 (Rooma I) ja/või Rooma konventsiooni kohaselt tavapäraselt oma tööd teeb;
- d) kas lähetatud töötaja pöördub pärast tööde lõpetamist või teenuste osutamist, milleks ta lähetatud on, tagasi päritoluliikmesriiki või eeldatakse, et ta asub pärast seda taas tööle päritoluliikmesriigis;
- e) tegevuse olemus;
- f) kas töötaja lähetanud tööandja katab reisi-, eluaseme või majutus- ja toitlustuskulud või tagab nende kulude hüvitamise ja kui see on nii, siis kuidas on see korraldatud või hüvitamise meetod;
- g) kõik eelnevad ajavahemikud, mil sellel töökohal on töötanud sama või mõni teine (lähetatud) töötaja.

4. Lõigetes 2 ja 3 sätestatud faktilistest asjaoludest ühe või mitme täitmata jätmine ei välista automaatselt olukorra iseloomustamist lähetamisena. Neid asjaolusid tuleb hinnata üksikjuhtumipõhiselt, võttes arvesse iga olukorra eripära.

5. Käesolevas artiklis osutatud asjaolusid, mida pädevad asutused kasutavad olukorra üldisel hindamisel tegeliku lähetuse kindlakstegemiseks, võib samuti kasutada selleks, et teha kindlaks, kas isik on töötaja vastavalt direktiivi 96/71/EÜ artikli 2 lõike 2 kohasele määratlusele. Liikmesriigid peaksid juhinduma muu hulgas asjaoludest, mis on seotud töötaja töö tegemise, alluvuse ja tasustamisega, olenemata sellest, kuidas lepingulist või muud töösuhet osaliste vahelises kokkuleppes iseloomustatakse.

II PEATÜKK

JUURDEPÄÄS TEABELE

Artikkel 5

Parem juurdepääs teabele

1. Liikmesriigid võtavad asjakohased meetmed tagamaks, et direktiivi 96/71/EÜ artiklis 3 osutatud teave kohaldatavate töötingimuste kohta, mida teenuseosutaja peab järgima, tehakse üldiselt kättesaadavaks tasuta selgel, läbipaistval, terviklikul ja eemalt kergesti juurdepääsetaval viisil ning elektrooniliselt sellises vormingus ja kooskõlas veebi juurdepääsetavuse standarditega, mis võimaldab juurdepääsu ka puuetega isikutele, ning liikmesriigid tagavad, et direktiivi 96/71/EÜ artiklis 4 osutatud kontaktasutused ja muud riiklikud pädevad asutused suudavad oma ülesandeid tõhusalt täita.
2. Et veelgi parandada juurdepääsu teabele, peavad liikmesriigid:
 - a) osutama ühtsel ametlikul riiklikul veebisaidil ja muid kohaseid vahendeid kasutades selgelt ja üksikasjalikult, kasutajasõbralikul moel ning juurdepääsetavas vormingus, milliseid töötingimusi ja/või millist siseriiklikku ja/või piirkondlikku õigust kohaldatakse nende territooriumile lähetatud töötajate suhtes;
 - b) võtma vajalikke meetmeid, et teha ühtsel ametlikul riiklikul veebisaidil ja muid kohaseid vahendeid kasutades üldiselt kättesaadavaks teave selle kohta, millised kollektiivlepingud on kohaldatavad ja kelle suhtes neid kohaldatakse ning milliseid töötingimusi tuleb kohaldada muu liikmesriigi teenuseosutajatel vastavalt direktiivile 96/71/EÜ ning muu hulgas esitama võimaluse korral viidata olemasolevatele veebisaitidele ja muudele kontaktpunktidele, eelkõige asjaomastele sotsiaalpartneritele;
 - c) tegema teabe töötajatele ja teenuseosutajatele tasuta kättesaadavaks vastuvõtva liikmesriigi ametlikus keeles või ametlikes keeltes ning kõige asjakohasemates keeltes, mille suhtes võib valiku teha vastuvõttev liikmesriik, võttes arvesse oma tööturu nõudmisi. Võimaluse korral tehakse kõnealune teave kättesaadavaks kokkuvõtliku teabelehe kujul, mis toob välja põhilised kohaldatavad töötingimused, sealhulgas kaebuste esitamise korra kirjelduse, mida saaks taotluse korral välja anda ka puuetega isikutele juurdepääsetavas vormingus; täiendav üksikasjalik teave lähetatud töötajate suhtes kohaldatavate töö- ja sotsiaalsete tingimuste kohta, kaasa arvatud töötervishoid ja -ohutus, tehakse hõlpsasti ja tasuta kättesaadavaks;
 - d) muutama teabe, iseäranis punktis a nimetatud ühtsel ametlikul riiklikul veebisaidil edastatava asjakohase teabe selgemaks ja juurdepääsetavamaks;
 - e) nimetama kontaktasutuses kontaktisiku, kelle ülesandeks on tegeleda teabepäringutega;
 - f) ajakohastama riikide ametlikke andmeid.
3. Komisjon toetab jätkuvalt liikmesriike teabe juurdepääsetavuse vallas.
4. Kui kooskõlas siseriikliku õiguse, traditsioonide ja tavaga, sealhulgas austusega sotsiaalpartnerite sõltumatuse vastu, sätestatakse direktiivi 96/71/EÜ artiklis 3 osutatud töötingimused kollektiivlepingutes vastavalt nimetatud direktiivi artikli 3 lõigetele 1 ja 8, tagavad liikmesriigid, et kõnealused tingimused tehakse muude liikmesriikide teenuseosutajate ja lähetatud töötajate jaoks juurdepääsetaval ja läbipaistval viisil kättesaadavaks, ning nad püüavad selles kaasata sotsiaalpartnereid. Asjaomane teave peaks eelkõige hõlmama töötasu erinevaid miinimummäärasid ja töötasu koostisosi, maksmisele kuuluva tasu arvutamiseks kasutatavat meetodit ja, kui see on asjakohane, erinevatesse töötasu kategooriasse liigitamise kriteeriume.
5. Liikmesriigid nimetavad organid ja asutused, mille poole töötajad ja ettevõtjad võivad pöörduda, et saada üldist teavet nende suhtes kohaldatava siseriikliku õiguse ja tava kohta, mis puudutab nende õigusi ja kohustusi liikmesriigi territooriumil.

III PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ

Artikkel 6

Vastastikune abi — üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid teevad tihedat koostööd ning osutavad üksteisele põhjendamatult viivitusega vastastikust abi, et hõlbustada käesoleva direktiivi ja direktiivi 96/71/EÜ rakendamist, kohaldamist ja jõustamist.
 2. Liikmesriikide koostöö hõlmab eelkõige vastamist pädevate asutuste põhjendatud teabepäringutele ning kontrollide, kontrollimiste või uurimiste läbi viimist seoses lähetatud töötajate olukorraga, millele on osutatud direktiivi 96/71/EÜ artikli 1 lõikes 3, kaasa arvatud lähetatud töötajate suhtes kohaldatavate eeskirjade täitmata jätmise või kuritarvitamise uurimine. Teabepäringud hõlmavad teavet seoses võimaliku halduskaristuse ja/või -trahvi jõustamise või sissenõudmisega ning sellise VI peatükis osutatud karistuse ja/või trahvi kehtestamise otsusest teatamisega.
 3. Liikmesriikide koostöö võib samuti hõlmata dokumentide saatmist ja kättetoimetamist.
 4. Vastates teise liikmesriigi pädevalt asutuselt saabunud abitaotlusele, tagavad liikmesriigid, et nende territooriumil asutatud teenuseosutajad edastavad oma riigi pädevatele asutustele kogu teabe, mis on vajalik nende tegevuse järelevalveks siseriikliku õiguse kohaselt. Kõnealuste andmete esitamata jätmise korral võtavad liikmesriigid asjakohased meetmed.
 5. Teabenõudele vastamisel esinevate raskuste korral või kontrollide, kontrollimiste või uurimiste läbiviimisel teavitab asjaomane liikmesriik viivitamata teavet taotlenud liikmesriiki, et leida lahendus.
- Kui teabevahetuses on püsivaid probleeme või kui pidevalt keeldutakse teabe andmisest, teavitatakse sellest asjakohasel juhul IMI kaudu komisjoni, kes võtab vajalikud meetmed.
6. Liikmesriik esitab teise liikmesriigi või komisjoni taotletud teabe elektrooniliste vahendite kaudu, järgides järgmisi tähtaegu:
 - a) kiireloomulistel juhtudel, mis nõuavad käibemaksukohuslasena registreerimise kohta kinnituse saamiseks andmete registrist järelevaatamist teises liikmesriigis asutatud üksuse kontrollimise eesmärgil: võimalikult kiiresti ja maksimaalselt kahe tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest.Taotluses tuleb selgelt märkida kiireloomulisuse põhjus, sealhulgas mõned üksikasjad selle kiireloomulisuse põhjendamiseks;
 - b) muude teabetaotluste korral maksimaalselt 25 tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest, välja arvatud juhul, kui liikmesriikide vastastikuse kokkuleppega on kehtestatud lühem tähtaeg.
7. Liikmesriigid tagavad, et registritele, kuhu on kantud teenuseosutajate andmed ja millele pädevatel asutustel on nende territooriumil juurdepääs, on käesoleva direktiivi ja direktiivi 96/71/EÜ rakendamisel juurdepääs samadel tingimustel teiste liikmesriikide samaväärsetel pädevatel asutustel, kui liikmesriigid on need registrid loetlenud IMIs.
 8. Liikmesriigid tagavad, et artikli 2 punktis a osutatud organite vahetatud või neile edastatud teavet kasutatakse üksnes eesmärgil, milleks seda taotleti.
 9. Vastastikust haldusabi antakse tasuta.
 10. Taotlus teabe saamiseks ei takista pädevaid asutusi võtmast asjakohase siseriikliku või liidu õiguse sätete kohaselt meetmeid, et uurida ja ennetada direktiivi 96/71/EÜ või käesoleva direktiivi väidetavaid rikkumisi.

Artikkel 7

Liikmesriikide roll halduskoostöö raames

1. Direktiivi 96/71/EÜ artiklites 4 ja 5 kehtestatud põhimõtete kohaselt on kogu lähetusperioodi vältel, mil töötaja teises liikmesriigis viibib, direktiivi 96/71/EÜ kohaselt täidetavate töötingimuste kontrollimine vastuvõtva liikmesriigi asutuste kohustus, tehes selleks vajaduse korral koostööd asutamiskoha liikmesriigi asutustega.
2. Teenuseosutaja asutamiskoha liikmesriik jätkab teise liikmesriiki lähetatud töötajate seiret ja kontrollimist ning võtab vastavalt siseriiklikule õigusele, tavale ja haldusmenetlustele vajalikud järelevalve- või täitemeetmed.
3. Teenuseosutaja asutamiskoha liikmesriik abistab liikmesriiki, kuhu töötaja lähetatakse, et tagada direktiivi 96/71/EÜ ja käesoleva direktiivi alusel kohaldatavate tingimuste järgimine. See kohustus ei vähenda mingil viisil selle liikmesriigi võimalusi, kuhu töötaja lähetatakse, teostada seiret ja kontrollimist ning võtta kõik vajalikud järelevalve- või täitemeetmed kooskõlas käesoleva direktiivi ja direktiiviga 96/71/EÜ.
4. Kui esineb asjaolusid, mis osutavad võimalikele eeskirjade rikkumistele, esitab liikmesriik omal algatusel asjaomasele liikmesriigile põhjendamatu viivitusega kogu asjakohase teabe.
5. Lisaks võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused küsida asutamiskoha liikmesriigi pädevatelt asutustelt teavet mis tahes teenuste osutamise või teenuseosutaja kohta ning iga teenuseosutaja asutamise seaduslikkuse, tema hea käitumise, samuti kohaldatavate eeskirjade rikkumise puudumise kohta. Asutamiskoha liikmesriigi pädevad asutused annavad sellist teavet kooskõlas artikliga 6.
6. Selles artiklis sätestatud kohustus ei too kaasa asutamiskoha liikmesriigi kohustust viia läbi kontrollimisi selle vastuvõtva liikmesriigi territooriumil, kus teenust osutatakse. Vajaduse korral võivad vastuvõtva liikmesriigi asutused viia selliseid kontrollimisi läbi omal algatusel või asutamiskoha liikmesriigi pädevate asutuste taotlusel, toimides kooskõlas artikliga 10 ning vastavalt vastuvõtva liikmesriigi siseriikliku õiguse, tava ja haldusmenetluste kohaselt neile antud järelevalveõigusele, mis on kooskõlas liidu õigusega.

Artikkel 8

Kaasnevad meetmed

1. Komisjoni abiga võtavad liikmesriigid kaasnevaid meetmeid, et arendada, hõlbustada ja edendada teabevahetust ametnike vahel, kes vastutavad halduskoostöö ja vastastikuse abi osutamise eest ning kohaldatavate eeskirjade järgimise kontrollimise ja nende jõustamise eest. Liikmesriigid võivad võtta kaasnevaid meetmeid ka selleks, et toetada organisatsioone, mis jagavad teavet lähetatud töötajatele.
2. Komisjon hindab rahalise toetuse andmise vajadust, et tõhustada halduskoostööd veelgi ja suurendada vastastikut usaldust projektide kaudu, mis edendavad asjaomaste ametnike vahetust ja väljaõpet, ning arendada, hõlbustada ja edendada parimaid tavasid käsitlevaid algatusi, sealhulgas ELi tasandi sotsiaalpartnerite omi, nagu andmebaaside arendamine ja ajakohastamine või ühiste veebisaitide loomine, mis sisaldavad üldist või sektoripõhist teavet järgitavate töötingimuste kohta ning konkreetselt lähetamist käsitleva põhjaliku teabe kogumise ja hindamise kohta.

Kui komisjon jõuab järeldusele, et selline vajadus on olemas, kasutab ta, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu õigusi eelarvemenetluses, halduskoostöö tugevdamiseks ette nähtud olemasolevaid finantsvahendeid.

3. Komisjon ja liikmesriigid võivad tagada piisava toetuse liidu ja riiklikul tasandil korraldatavatele sotsiaalpartnerite asjaomastele algatustele, mille eesmärk on teavitada ettevõtjaid ja töötajaid käesolevas direktiivis ja direktiivis 96/71/EÜ sätestatud kohaldatavatest töötingimustest, järgides seejuures sotsiaalpartnerite sõltumatuse põhimõtet.

IV PEATÜKK

JÄRELEVALVE KOHUSTUSTE TÄITMISE ÜLE

Artikkel 9

Haldusnõuded ja kontrollimeetmed

1. Liikmesriigid võivad kehtestada üksnes haldusnõudeid ja kontrollimeetmeid, mis on vajalikud selleks, et tagada käesolevas direktiivis ja direktiivis 96/71/EÜ sätestatud kohustuste täitmise tulemuslik järelvalve, tingimusel et need nõuded ja meetmed on põhjendatud ja proportsionaalsed ning kooskõlas liidu õigusega.

Sel eesmärgil võivad liikmesriigid kehtestada eelkõige järgmised meetmed:

- a) teises liikmesriigis asutatud teenuseosutaja kohustus esitada hiljemalt teenuseosutamist alustades riigi pädevatele asutustele vastuvõtva liikmesriigi (ühes) ametlikus keeles või vastuvõtvas liikmesriigis aktsepteeritavas muus keeles lihtne teade, mis sisaldab asjaomast, töökohal kontrollide teostamist võimaldavat teavet, sealhulgas:
 - i) teenuseosutaja andmed;
 - ii) selgelt identifitseeritavate lähetatud töötajate eeldatav arv;
 - iii) punktides e ja f osutatud isikud;
 - iv) lähetuse eeldatav kestus ning kavandatav algus- ja lõppkuupäev;
 - v) töökoha aadress(id) ning
 - vi) lähetust õigustavate teenuste olemus;
- b) kohustus hoida või teha kättesaadavaks ja/või säilitada paber- või digikoopia töölepingust või sellega samaväärsest dokumendist direktiivi 91/533/EMÜ (¹) tähenduses, mis vajaduse korral sisaldab ka kõnealuse direktiivi artiklis 4 osutatud täiendavat teavet, töötasu tõenditest ja töögraafikutest, milles on märgitud töö algus- ja lõppaeg ja kestus iga päeva kohta, ning töötasu maksmist tõendavatest dokumentidest või samaväärsete dokumentide koopiatest kogu lähetusperioodi vältel ettevõtja territooriumil juurdepääsetavas ja selgelt kindlaksmääratud kohas, nt töökohal või ehitusplatsil, või transpordisektori liikuvate töötajate puhul tegevuskohas või sõidukis, millega teenust osutatakse;
- c) kohustus esitada pärast lähetusperioodi lõppu vastuvõtva liikmesriigi asutuste taotluse korral punktis b osutatud dokumendid mõistliku aja jooksul;
- d) kohustus esitada punktis b osutatud dokumendid tõlgituna vastuvõtva liikmesriigi ühte ametlikest keeltest/ametlikku keelde/ametlikesse keeltesse või vastuvõtva liikmesriigi aktsepteeritavasse muusse keelde/aktsepteeritavatesse muudesse keeltesse;
- e) kohustus määrata kontaktisik teenuste osutamise kohaks oleva vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega suhtlemiseks ning vajaduse korral dokumentide ja/või teadete saatmiseks ja vastuvõtmiseks;
- f) kohustus määrata vajaduse korral esindajana tegutsev kontaktisik, kelle poole võivad pöörduda asjaomased sotsiaalpartnerid, et püüda kaasata teenuseosutaja teenuste osutamise perioodil vastuvõtvas liikmesriigis kollektiivlääbirääkimistesse vastavalt siseriiklikule õigusele ja/või tavale. See isik võib olla muu isik kui punktis e osutatud isik ja ta ei pea vastuvõtvas liikmesriigis kohal viibima, kuid peab olema kättesaadav mõistliku ja põhjendatud taotluse korral.

2. Liikmesriik võib kehtestada muid haldusnõudeid ja kontrollimeetmeid, kui kujuneb olukord või tekivad uued arengud, millest ilmneb, et kehtivad haldusnõuded ja kontrollimeetmed ei ole piisavad või tõhusad, et tagada tulemuslik järelvalve direktiivis 96/71/EÜ ja käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste järgimise üle, tingimusel et need nõuded ja meetmed on põhjendatud ja proportsionaalsed.

(¹) Nõukogu direktiiv 91/533/EMÜ, 14. oktoober 1991, tööandja kohustuse kohta teavitada töötajaid töölepingu või töösuhte tingimustest (EÜT L 288, 18.10.1991, lk 32).

3. Käesolev artikkel ei mõjuta liidu õigusaktidest, sealhulgas nõukogu direktiivist 89/391/EMÜ⁽¹⁾ ja määrusest (EÜ) nr 883/2004 ja/või siseriiklikust õigusest tulenevaid muid kohustusi seoses töötajate kaitse või töölevõtmisega, tingimusel et need kohustused kehtivad võrdselt asjaomastes liikmesriikides asutatud ettevõtjatele ning need on põhjendatud ja proportsionaalsed.

4. Liikmesriigid tagavad, et võimaluste piires saavad ettevõtjad käesoleva artikli kohaseid töötajate lähetamisega seotud menetlusi ja formaalsusi kasutajasõbralikul viisil täita vahemaa tagant ja elektrooniliste vahendite abil.

5. Liikmesriik teavitab komisjoni kõigist lõigetes 1 ja 2 osutatud tema poolt kohaldatavatest või tema poolt võetud meetmetest ja teavitab teenuseosutajaid nendest meetmetest. Komisjon teeb kõnealused meetmed teatavaks teistele liikmesriikidele. Teenuseosutajatele mõeldud teave tehakse üldiselt kättesaadavaks ühtsel liikmesriigi veebisaidil liikmesriigi poolt kindlaks määratud kõige asjakohasemas keeles/asjakohasemates keeltes.

Komisjon jälgib tähelepanelikult lõigetes 1 ja 2 osutatud meetmete kohaldamist, hindab nende vastavust liidu õigusele ja asjakohasel juhul võtab vajalikke meetmeid vastavalt talle ELi toimimise lepinguga antud pädevusele.

Komisjon esitab nõukogule regulaarselt aruandeid liikmesriikide teavitatud meetmete kohta ning asjakohasel juhul oma hindamise ja/või analüüsi seisu kohta.

Artikkel 10

Kontrollimised

1. Liikmesriigid tagavad, et luuakse siseriikliku õiguse ja tava kohaselt ette nähtud asjakohased ja tulemuslikud kontrolli- ja järelevalvemehhanismid ning et siseriikliku õiguse kohaselt määratud asutused teostavad nende territooriumil tõhusat ja piisavat kontrolli, et kontrollida ja jälgida direktiivi 96/71/EÜ sätete ja eeskirjade järgimist, arvestades käesoleva direktiivi vastavad sätteid, ning seega tagada nende nõuetekohane kohaldamine ja jõustamine. Olenemata võimalusest viia läbi pistelisi kontrole, põhinevad kontrollimised peamiselt pädevate asutuste koostatavatel riskihinnangutel. Riskihinnangutes võidakse määrata kindlaks tegevusvaldkonnad, kus nende liikmesriigi territooriumil kasutatakse teenuste osutamisel kõige sagedamini lähetatud töötajaid. Kõnealuste riskihinnangute koostamisel võidakse eelkõige arvesse võtta suurte infrastruktuuriprojektide elluviimist, paljude alltöövõtjate olemasolu, geograafilist lähedust, konkreetsetele sektoritele iseloomulikke probleeme ja vajadusi, varasemaid andmeid rikkumiste kohta ning teatavate töötajate rühmade haavatavust.

2. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli kohased kontrollimised, mille puhul võetakse arvesse käesoleva direktiivi vastavaid sätteid, ei ole diskrimineerivad ega ebaproportsionaalsed.

3. Kui kontrollimise käigus ja artiklis 4 osutatud kriteeriume arvesse võttes vajatakse teavet, siis tegutsevad vastuvõttev liikmesriik ja asutamiskoha liikmesriik kooskõlas halduskoostöö eeskirjadega. Eelkõige teevad koostööd pädevad asutused artiklites 6 ja 7 sätestatud eeskirjade ja põhimõtete kohaselt.

4. Liikmesriikides, kus kooskõlas siseriikliku õiguse ja/või tavaga kuulub direktiivi 96/71/EÜ artiklis 3 osutatud töötingimuste, eelkõige töötasu miinimummäära ja tööaja kehtestamine lähetatud töötajate jaoks tööturu osapoolte pädevusse, võivad need sobival tasemel ja liikmesriikide kehtestatud tingimustel kontrollida asjaomastest töötingimustest kinni pidamist lähetatud töötajate puhul, tingimusel, et sellega tagatakse nõuetekohasel tasemel kaitse, mis on võrdväärne direktiivis 96/71/EÜ ja käesolevas direktiivis sätestatuga.

5. Liikmesriigid, kus tööinspeksioonidel puudub pädevus kontrollida ja jälgida lähetatud töötajate töötingimustest kinnipidamist, kehtestavad või säilitavad kooskõlas siseriikliku õiguse ja/või tavaga korra, menetlused ja mehhanismid (või muudavad neid), mis tagavad kõnealustest töötingimustest kinnipidamise, tingimusel et kohaldatavad meetmed tagavad asjaomastele isikutele nõuetekohase kaitse, mis on võrdväärne direktiivist 96/71/EÜ ja käesolevast direktiivist tuleneva kaitse tasemega.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ tööandja kohustuse kohta teavitada töötajaid töölepingu või töösuhte tingimustest (EÜT L 183, 29.6.1989, lk 1).

V PEATÜKK

JÕUSTAMINE

Artikkel 11

Õiguste kaitse — kaebuste esitamise lihtsustamine — maksmata jäänud töötasu väljamaksmine

1. Liikmesriigid tagavad direktiivis 96/71/EÜ, iseäranis selle artiklis 6, ja käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste jõustamiseks tõhusad mehhanismid, mille kaudu saavad lähetatud töötajad esitada kaebuse otse oma tööandja vastu, samuti tagavad nad, et liikmesriigis, mille territooriumil töötaja lähetuse korras töötab või töötas, on tal õigus algatada kohtu- või haldusmenetlust, kui ta leiab, et ta on kohaldatavate eeskirjade kohaldamata jätmise tõttu kahju kannatanud, isegi kui see töösuhe, millega väidetav kohustuste eiramine kaasnes, on lõppenud.

2. Lõige 1 ei piira liikmesriikide kohtute pädevust, nagu see on ettenähtud eelkõige liidu asjakohaste õigusaktidega ja/või rahvusvaheliste konventsioonidega.

3. Liikmesriigid tagavad, et ametiühingud ja muud kolmandad isikud, nagu ühendused, organisatsioonid või muud juriidilised isikud, kellel on kooskõlas siseriiklikus õiguses sätestatud kriteeriumidega õigustatud huvi käesoleva direktiivi ja direktiivi 96/71/EÜ järgimise tagamiseks, võivad lähetatud töötajat või tema tööandjat viimaste nõusolekul esindada nende nimel või nende toetuseks kohtu- või haldusmenetluses, eesmärgiga rakendada käesolevat direktiivi ja direktiivi 96/71/EÜ ja/või jõustada käesolevast direktiivist ja direktiivist 96/71/EÜ tulenevad kohustused.

4. Lõigete 1 ja 3 kohaldamine ei piira järgmist:

- a) tähtaegu või ajapiiranguid käsitlevate siseriiklike eeskirjade kohaldamist kõnealuste menetluste algatamise suhtes tingimusel, et need ei muuda nende õiguste kasutamist sisuliselt võimatuks või erakordselt keeruliseks;
- b) siseriikliku õiguse ja/või tava kohaseid sotsiaalpartnerite, töötajate ja tööandjate esindajate muud pädevust ja muid kollektiivseid õigusi, kui see on asjakohane;
- c) siseriiklike kohtus esindamise ja kohtuliku kaitse menetlusnormide kohaldamist.

5. Lähetatud töötajaid, kes on algatanud kohtu- või haldusmenetluse lõike 1 tähenduses, ei tohi tööandja ebasoodsamalt kohelda.

6. Liikmesriigid tagavad, et lähetatud töötaja tööandja vastutab tööandja ja kõnealuse lähetatud töötaja vahelisest töösuhtest tuleneva kogu saadaoleva tasu eest.

Eelkõige tagavad liikmesriigid vajalike mehhanismide olemasolu tagamaks, et lähetatud töötajatel on võimalik saada kätte:

- a) maksmata jäänud netotöötasu, mis kuulub väljamaksmisele vastavalt direktiivi 96/71/EÜ artikli 3 kohaselt kohaldatavatele töötingimustele;
- b) kõik nende töötasust alusetult kinni peetud maksude või sotsiaalkindlustusmaksete tagasimaksed;
- c) hüvitis ülemääraselt makstud summade eest, mis on seotud netotöötasu või majutuse kvaliteediga, ning on kinni peetud või maha arvatud töötasust tööandja korraldatud majutuse eest;
- d) asjakohasel juhul kõik nende töötasust põhjendamatult kinni peetud tööandja maksed, mis ollakse võlgu sotsiaalpartnerite lepingulistele fondidele või ühendustele.

Käesolevat lõiget kohaldatakse ka juhul, kui lähetatud töötajad on lähetuse sihtliikmesriigist juba tagasi pöördunud.

Artikkel 12

Vastutus alltöövõtu korral

1. Pettuste ja kuritarvituste vältimiseks võivad liikmesriigid pärast asjaomaste sotsiaalpartneritega konsulteerimist võtta kooskõlas siseriikliku õiguse ja/või tavaga mittediskrimineerivaid ja proportsionaalseid täiendavaid meetmeid tagamaks, et alltöövõtu korral saab lähetatud töötaja lisaks tööandjale või tööandja asemel pidada töövõtjat, kelle otseseks alltöövõtjaks on direktiivi 96/71/EÜ artikli 1 lõikes 3 sätestatud tingimustele vastav tööandja (teenuseosutaja), vastutavaks maksmata minimaalse netotöötasu ja/või tasumata minimaalsete sissemaksete eest sotsiaalpartnerite lepingulistele fondidele või asutustele, kui need on hõlmatud direktiivi 96/71/EÜ artikliga 3.

2. Direktiivi 96/71/EÜ lisas nimetatud tegevusvaldkondade puhul näevad liikmesriigid ette meetmed, millega tagatakse, et alltöövõtu korral saavad lähetatud töötajad lisaks tööandjale või tööandja asemel pidada lähetatud töötajate käesoleva artikli lõikes 1 osutatud õiguste järgimise eest vastutavaks töövõtjat, kelle otseseks alltöövõtjaks on nende tööandja.

3. Lõigetes 1 ja 2 nimetatud vastutus piirub töötaja õigustega, mis tulenevad töövõtja ja tema alltöövõtja vahelisest lepingulisest suhtest.

4. Kooskõlas liidu õigusega võivad liikmesriigid, lähtudes mittediskrimineerimise ja proportsionaalsuse põhimõttest, kehtestada siseriikliku õigusega alltöövõtu korral vastutuse kohaldamisala ja ulatuse suhtes ka rangemad vastutuseeskirjad. Lisaks direktiivi 96/71/EÜ lisas osutatud sektoritele võivad liikmesriigid kooskõlas liidu õigusega kehtestada sellised vastutuseeskirjad ka muude sektorite suhtes.

5. Liikmesriigid võivad lõigetes 1, 2 ja 4 osutatud juhtude puhuks ette näha, et töövõtjat, kes on järginud siseriiklikes õigusaktides määratletud hoolsuskohustust, ei võeta vastutusele.

6. Lõikes 2 osutatud vastutust käsitlevate eeskirjade asemel võivad liikmesriigid võtta kooskõlas liidu ja siseriikliku õiguse ja/või tavaga muid sobivaid jõustamismeetmeid, mis võimaldavad otsese alltöövõtusuhte puhul rakendada töövõtja suhtes tõhusaid ja proportsionaalseid sanktsioone, et vältida pettuste ja kuritarvituste vastu olukorras, kus töötajatel on raskusi oma õiguste teostamisel.

7. Liikmesriigid teavitavad komisjoni käesoleva artikli kohaselt võetud meetmetest ja teevad vastava teabe üldiselt kättesaadavaks enda valitud kõige asjakohasema(te)s keel(te)s.

Lõike 2 puhul peab komisjonile esitatav teave sisaldama elemente, millega näha ette vastutus alltöövõtu korral.

Lõike 6 puhul peab komisjonile esitatav teave sisaldama lõikes 2 osutatud vastutuseeskirju käsitlevate alternatiivsete riiklike meetmete tulemuslikkuse kriteeriume.

Komisjon teeb kõnealuse teabe kättesaadavaks teistele liikmesriikidele.

8. Komisjon jälgib tähelepanelikult käesoleva artikli kohaldamist.

VI PEATÜKK

RAHALISTE HALDUSKARISTUSTE JA/VÕI -TRAHVIDE PIIRIÜLENE JÕUSTAMINE

Artikkel 13

Kohaldamisala

1. Ilma et see piiraks meetmeid, mis on või võivad olla sätestatud muudes liidu õigusaktides, kohaldatakse mõnes liikmesriigis asutatud teenuseosutaja suhtes, kes ei järgi teises liikmesriigis töötajate lähetamise suhtes kohaldatavaid eeskirju, määratud rahaliste halduskaristuste ja/või -trahvide piiriülesel jõustamisel käesolevas peatükis ette nähtud vastastikuse abi ja vastastikuse tunnustamise üldpõhimõtteid, meetmeid ja menetlusi.

2. Käesolevat peatükki kohaldatakse pädevate asutuste määratud või haldus- või kohtuasutuste või vajaduse korral töövaidluskomisjoni kinnitatud rahaliste halduskaristuste ja/või -trahvide, sealhulgas teenustasude ja lisamaksude suhtes, mis on seotud direktiivi 96/71/EÜ või käesoleva direktiivi eiramisega.

Käesolevat peatükki ei kohaldata karistuste suhtes, mis kuuluvad nõukogu raamotsuse 2005/214/JSK, ⁽¹⁾ nõukogu määruse (EÜ) nr 44/2001 ⁽²⁾ või nõukogu otsuse 2006/325/EÜ ⁽³⁾ kohaldamisalasse.

Artikkel 14

Pädevate asutuste määramine

Iga liikmesriik teatab komisjonile IMI kaudu, milline asutus või millised asutused on käesoleva peatüki kohaldamisel tema siseriikliku õiguse kohaselt pädev(ad). Liikmesriik võib määrata, kui see on tema siseriiklike süsteemide korralduse tõttu vajalik, ühe või mitu keskasutust, mis vastutavad taotluste vastuvõtmise ja edastamise haldamise eest ning abistavad teisi asjaomaseid asutusi.

Artikkel 15

Üldpõhimõtted — vastastikune abi ja tunnustamine

1. Taotleva asutuse taotluse korral teeb taotluse saanud asutus, järgides artikleid 16 ja 17, järgmist:

a) nõuab sisse halduskaristuse ja/või -trahvi, mille on määranud pädev asutus kooskõlas taotluse esitanud liikmesriigi õiguse ja menetlustega või mille haldus- või kohtuasutus või vajaduse korral töövaidluskomisjon on kinnitanud ning mida ei ole edasi kaevatud, või

b) teatab sellise karistuse ja/või trahvi määramise otsusest.

Lisaks teavitab taotluse saanud asutus muudest sellise karistuse ja/või trahvi jõustamise või sissenõudmisega seotud asjaomastest dokumentidest, sealhulgas kohtuotsusest või lõplikust otsusest, mis võib olla tõendatud koopia, mis on jõustamis- või sissenõudmistaoitluse täitmise õiguslikuks aluseks ja ajendiks.

⁽¹⁾ Nõukogu 24. veebruari 2005. aasta raamotsus 2005/214/JSK rahaliste karistuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta (ELT L 76, 22.3.2005, lk 16).

⁽²⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001, kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, 16.1.2001, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 27. aprilli 2006. aasta otsus 2006/35/EÜ Euroopa Ühenduse ja Taani Kuningriigi vahelise kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist tsiviil- ja kaubandusajades käsitleva lepingu sõlmimise kohta (ELT L 120, 5.5.2006, lk 22).

2. Taotluse esitanud asutus tagab, et halduskaristuse ja/või trahvi jõustamis- või sissenõudmistaothus või sellise karistuse ja/või trahvi jõustamist või sissenõudmist määravast otsusest teatamine on kooskõlas kõnealuses liikmesriigis kehtivate õigus- ja haldusnormidega.

Selline taotlus esitatakse üksnes juhul, kui taotlust esitav asutus ei saa oma õigus- ja haldusnormide kohaselt karistust/ trahvi sisse nõuda või teadet esitada.

Taotluse esitanud asutus ei või nõuda halduskaristuse ja/või -trahvi jõustamist või sissenõudmist ega sellise karistuse ja/või trahvi jõustamist või sissenõudmist määravast otsusest teatada kui ja nii kaua, kuni karistus ja/või trahv või selle aluseks olev nõue ja/või otsus selle täitmisele pööramiseks on taotluse esitanud liikmesriigis vaidlustatud.

3. Pädev asutus, mis on saanud vastavalt käesolevale peatükile ja artiklile 21 esitatud taotluse halduskaristuse ja/või -trahvi sissenõudmiseks või sellise karistuse ja/või trahvi määramise otsusest teatamiseks, tunnustab seda ilma täiendavate formaalsusteta ning võtab seejärel kõik vajalikud meetmed selle täitmiseks, välja arvatud juhul, kui taotluse saanud asutus otsustab tugineda ühele artiklis 17 sätestatud keeldumise põhjusele.

4. Halduskaristuse ja/või -trahvi jõustamiseks või sissenõudmiseks või sellist karistust ja/või trahvi määravast otsusest teatamiseks tegutseb taotluse saanud pädev asutus vastavalt taotluse saanud liikmesriigis kehtivatele siseriiklikele õigus- ja haldusnormidele, mida kohaldatakse samasuguse rikkumise või otsuse või, kui neis normides samasugust rikkumist ei käsitleta, sarnase rikkumise või otsuse korral.

Halduskaristuse ja/või -trahvi määramise otsusest teatamist taotluse saanud asutuse poolt ja jõustamis- või sissenõudmistaothust käsitatakse kooskõlas taotluse saanud asutuse liikmesriigi õigus- ja haldusnormidega samaväärsena teate või taotluse esitamisega taotleva liikmesriigi poolt.

Artikkel 16

Jõustamis-, sissenõudmis- või teavitamistaothus

1. Taotleva asutuse taotlus halduskaristuse ja/või -trahvi jõustamiseks või sissenõudmiseks ning teade sellise karistuse ja/või -trahvi määramist käsitleva otsuse kohta esitatakse asjatu viivitusega ühtse vormi alusel ning see sisaldab vähemalt järgmist:

- a) adressaadi nimi ja teadaolev aadress, ning muud andmed ja teave, mis on vajalikud adressaadi identifitseerimiseks;
- b) rikkumisega seotud faktide ja asjaolude, rikkumise olemuse ning asjaomaste kohaldatavate eeskirjade kokkuvõte;
- c) taotlust esitavas liikmesriigis jõustamist võimaldav õigusakt ning kogu muu asjakohane teave või dokumendid, sealhulgas kohtudokumendid, aluseks oleva nõude, halduskaristuse ja/või -trahvi kohta, ning
- d) trahvi ja/või karistuse hindamise eest vastutava pädeva asutuse nimi, aadress ja muud kontaktandmed ning kui asutus on erinevad, siis pädev asutus, mille käest saab täiendavat teavet halduskaristuse ja/või -trahvi või maksimalkohustuse või seda määrava otsuse vaidlustamise võimaluste kohta.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatule märgitakse taotluses:

- a) otsusest teavitamise korral teavitamise eesmärk ja periood, mille jooksul see tuleb teostada;
- b) jõustamis- või sissenõudmistaothuse korral kohtuotsuse või otsuse jõustumise või lõplikuks muutumise kuupäev, halduskaristuse ja/või -trahvi olemus ja summa, jõustamisprotsessiga seoses asjakohased kuupäevad, sealhulgas see, kas ja kuidas kohtuotsus või otsus kostja(te) suhtes tehti ja/või kas see määrati tagaselja, taotleva asutuse kinnitus selle kohta, et karistus ja/või trahv ei ole edasi kaevatud, ning aluseks olev nõue, millega seoses taotlus esitatakse ja selle erinevad osad.

3. Taotluse saanud asutus teeb kõik vajaliku, et teavitada kooskõlas siseriikliku õiguse ja/või tavaga teenuseosutajat võimalikult kiiresti ja mitte hiljem kui ühe kuu jooksul pärast taotluse saamist halduskaristuse ja/või -trahvi jõustamise või sissenõudmise või halduskaristuse ja/või -trahvi määramise otsuse ja vajaduse korral asjaomaste dokumentide kohta.

Taotluse saanud asutus teatab võimalikult kiiresti taotluse esitanud asutusele:

- a) mida on tema jõustamis-, sissenõudmis- ja teavitamistaotluse suhtes ette võetud ning täpsemalt, mis kuupäeval teatise saajat teavitati;
- b) keeldumise korral halduskaristuse ja/või -trahvi jõustamis- või sissenõudmistaotluse või halduskaristuse ja/või -trahvi määramise otsusest teavitamistaotluse täitmisest keeldumise põhjused vastavalt artiklile 17.

Artikkel 17

Keeldumise põhjused

Taotluse saanud asutused ei ole kohustatud jõustamis-, sissenõudmis- või teavitamistaotlust täitma, kui taotlus ei sisalda artikli 16 lõigetes 1 ja 2 osutatud teavet, kui andmed ei ole täielikud või kui need ilmselgelt ei ole kooskõlas taotluse aluseks oleva otsusega.

Lisaks sellele võivad taotluse saanud asutused keelduda jõustamis- või sissenõudmistaotluse täitmisest järgmistel juhtudel:

- a) taotluse saanud pädeva asutuse läbiviidud uurimise põhjal on ilmne, et halduskaristuse ja/või -trahvi jõustamise või sissenõudmise prognoositavad kulud või nõutavad ressursid ei ole sissenõutava summaga proportsionaalsed või sissenõudmisega kaasneksid olulised raskused;
- b) kogu rahaline karistus ja/või trahv on väiksem kui 350 eurot või sellega samaväärne summa;
- c) taotluse saanud liikmesriigi põhiseaduses sätestatud kostja põhiõigusi, -vabadusi ja nende suhtes kohaldatavaid õigus-põhimõtteid ei ole austatud.

Artikkel 18

Menetluse peatamine

1. Kui asjaomane teenuseosutaja või huvitatud isik jõustamis-, sissenõudmis- või teavitamismenetluse jooksul halduskaristuse ja/või -trahvi ja/või selle aluseks oleva nõude vaidlustab või edasi kaebab, peatatakse karistuse ja/või trahvi piiriülene täitemenetlus, kuni taotluse esitanud liikmesriigi asjaomane pädev organ või asutus teeb kõnealuses küsimuses otsuse.

Vaie või edasikaebus tuleb esitada taotleja liikmesriigi asjaomasele pädevale organile või asutusele.

Taotluse esitanud asutus teatab vaidlustamisest viivitamata taotluse saanud asutusele.

2. Vaidlustega, mis käsitlevad taotluse saanud liikmesriigis võetud täitemeetmeid või taotluse saanud asutuse esitatud teavituse nõuetekohasust, tuleb pöörduda kõnealuse liikmesriigi pädeva asutuse või õigusasutuse poole vastavalt seal kehtivatele õigusnormidele.

Artikkel 19

Kulud

1. Käesolevas peatükis osutatud karistuste ja/või trahvidega seoses sissenõutud summad kantakse taotluse saanud asutuse arvele.

Taotluse saanud asutus nõuab saadaolevad summad sisse oma liikmesriigi vääringus kooskõlas õigus- ja haldusnormidega, mida kohaldatakse selles liikmesriigis samalaadsete nõuete suhtes.

Taotluse saanud asutus konverteerib vajaduse korral karistuse ja/või trahvi summa kooskõlas oma siseriikliku õiguse ja tavaga taotluse saanud riigi vääringusse kohaldades karistuse ja/või trahvi määramise kuupäeval kehtinud vahetuskurssi.

2. Liikmesriigid ei nõua üksteiselt käesoleva direktiivi kohaselt teineteisele antavast vastastikusest abist tekkivate kulude või direktiivi rakendamisega seotud kulude hüvitamist.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 20

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva direktiivi rakendamiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormide rikkumiste eest määratavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine ja järgimine. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 18. juuniks 2016. Liikmesriigid annavad viivitamata teada kõikidest nende hilisematest muudatustest.

Artikkel 21

Siseturu infosüsteem

1. Artiklites 6 ja 7, artikli 10 lõikes 3 ning artiklites 14–18 osutatud halduskoostöö ja vastastikuse abi osutamine liikmesriikide pädevate asutuste vahel toimub siseturu infosüsteemi (IMI) kaudu, mis loodi määrusega (EU) nr 1024/2012.

2. Liikmesriigid võivad kohaldada pädevate asutuste vahel sõlmitud halduskoostööd ja vastastikust abi käsitlevaid kahepoolseid kokkuleppeid ja kahepoolset korda seoses direktiivi 96/71/EÜ artiklis 3 osutatud lähetatud töötajate suhtes kohaldatavate töötingimuste rakendamise ja järelevalvega, tingimusel et need kokkulepped või kord ei kahjusta asjaomaste töötajate ja ettevõtjate õigusi ja kohustusi.

Liikmesriigid teavitavad komisjoni sellest, milliseid kahepoolseid kokkuleppeid ja/või korda nad kohaldavad ja teevad nende kahepoolsete kokkulepete teksti üldiselt kättesaadavaks.

3. Lõikes 2 osutatud kahepoolsete kokkulepete või kahepoolse korra raames kasutavad liikmesriikide pädevad asutused IMI süsteemi nii palju kui võimalik. Kui ühe asjaomase liikmesriigi pädev asutus on kasutanud IMI süsteemi, kasutatakse seda võimaluse korral ka kõigi vajalike järelmeetmete puhul.

Artikkel 22

Määruse (EL) nr 1024/2012 muutmine

Määruse (EL) nr 1024/2012 lisasse lisatakse järgmised punktid:

- „6. Euroopa parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiiv 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega (*): artikkel 4.
7. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ (töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega) jõustamist ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1024/2012, mis käsitleb siseturu infosüsteemi kaudu tehtavat halduskoostööd (IMI määrus) (**): artiklid 6 ja 7, artikli 10 lõige 3 ning artiklid 14–18.

(*) EÜT L 18, 21.1.1997, lk 1.

(**) ELT L 159, 28.5.2014, lk 11”.

*Artikkel 23***Ülevõtmine**

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 18. juuniks 2016. Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

*Artikkel 24***Läbivaatamine**

1. Komisjon vaatab läbi käesoleva direktiivi kohaldamise ja rakendamise.

Hiljemalt 18. juunil 2019 esitab komisjon Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele direktiivi kohaldamise ja rakendamise aruande, vajaduse korral koos vajalike parandus- ja muudatusettepanekutega.

2. Läbivaatamise käigus hindab komisjon pärast liikmesriikidega ja asjakohasel juhul liidu tasandi sotsiaalpartneritega konsulteerimist eelkõige:

- a) tegeliku lähetamise kindlakstegemist hõlbustavate faktiliste asjaolude vajalikkust ja sobivust koos võimalusega muuta seniseid või määratleda uusi kriteeriume, mille põhjal otsustada, kas tegemist on tegeliku ettevõtjaga ning kas lähetatud töötaja töötab ajutiselt muus liikmesriigis, nagu on osutatud artiklis 4;
- b) kas lähetamisprotsessiga seotud olemasolevaid andmeid on piisavalt;
- c) kas kohaldatakse piisaval määral ja sobivaid siseriiklike kontrollimeetmeid, võttes vastavalt artiklis 9 osutatule arvesse saadud kogemusi ning teabevahetuse ja koostöökorralduse tõhusust, ühtsemate standarddokumentide väljatöötamist, ühiste kontrollipõhimõtete või -nõuete kehtestamist töötajate lähetamisega seotud küsimustes ning tehnoloogia arengut;
- d) artiklis 12 osutatud vastutus- ja jõustamismeetmeid, mis kehtestatakse, et tagada kehtivate eeskirjade täitmine ja tulemuslik töötajate õiguste kaitse alltöövõtu korral;
- e) kuidas kohaldatakse VI peatükis esitatud rahaliste halduskaristuste ja -trahvide — piiriülest jõustamist reguleerivaid sätteid, arvestades eelkõige saadud kogemusi ja süsteemi tulemuslikkust;
- f) IMIga seotud kahepoolsete kokkulepete või korra kasutamist, võttes vajaduse korral arvesse määruse (EL) nr 1024/2012 artikli 25 lõikes 1 osutatud aruannet;
- g) võimalust lühendada liikmesriikide või komisjoni poolt taotletud teabe esitamise artikli 6 lõikes 6 kehtestatud tähtaegu, võttes arvesse tänu IMI toimimisele ja kasutamisele saavutatud edu.

*Artikkel 25***Jõustumine**

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 26***Adressaadid**

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni ühisavaldus artikli 4 lõike 3 punkti g kohta

See, kas töökohal, kus lähetatud töötaja täidab ajutiselt teenuste osutamisega seoses oma tööülesandeid, on varem töötanud sama või mõni teine (lähetatud) töötaja või mitte, on vaid üks võimalikest elementidest, mida tuleb arvesse võtta kõnealuse faktilise olukorra hindamisel.

Üksnes asjaolu, et see võib olla üks elementidest, ei tohi mingil juhul tõlgendada keelu kehtestamisena lähetatud töötaja võimalikule asendamisele teise lähetatud töötajaga ega takistada sellise asendamise võimalust, mis võib eelkõige olla oluline hooajaliselt, tsükliliselt või lühikese ajavahemiku jooksul osutatavate teenuste puhul.

OTSUSED

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU OTSUS nr 573/2014/EL,

15. mai 2014,

avalike tööturuasutuste koostöö tõhustamise kohta

(EMP's kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 149,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ⁽²⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Ülemkogu võttis oma 17. juuni 2010. aasta järeldustes vastu tööhõivet ning arukat, jätkusuutlikku ja kaasavat majanduskasvu käsitleva strateegia „Euroopa 2020” („strateegia „Euroopa 2020”). Ülemkogu kutsus üles mobiliseerima kõiki liidu vahendeid ja poliitikavaldkondi, et toetada ühiste eesmärkide saavutamist, ja kutsus liikmesriike üles rakendama tõhustatud koordineeritud meetmeid. Avalikel tööturuasutustel on keskne roll aita maks kaasa sellele, et saavutada strateegias „Euroopa 2020” seatud tööhõivealane peamine eesmärk, milleks on suurendada 2020. aastaks 20–64-aastaste naiste ja meeste tööhõivemäära 75 %ni, eelkõige vähendades töötust noorte hulgas.
- (2) Euroopa Liidu toimimise lepingu („alusleping”) artiklis 45 on sätestatud töötajate liikumisvabadus liidu piires ning selle artikliga 46 on ette nähtud meetmed kõnealuse vabaduse saavutamiseks, eelkõige tagades tiheda koostöö avalike tööturuasutuste vahel. Käesoleva otsusega loodav avalike tööturuasutuste võrgustik („võrgustik”) peaks siiski lisaks geograafilise liikuvuse üldaspektidele hõlmama ka arvukalt eri eesmärke ja algatusi, mis stimuleerivate meetmete vormis aitavad parandada liikmesriikide koostööd tööhõive valdkonnas.
- (3) Käesoleva otsuse eesmärk peaks olema innustada liikmesriikidevahelist koostööd avalike tööturuasutuste vastutusalas. Sellega muudetakse avalike tööturuasutuste mitteametlik koostöö ametlikuks ja tugevdatakse seda olemasoleva Euroopa avalike tööturuasutuste juhtide võrgustiku abil, milles on nõustunud osalema kõik liikmesriigid. Võrgustiku täielik potentsiaalne väärtus seisneb kõigi liikmesriikide pidevas osalemises. Kõnealusest osalemisest tuleks teavitada võrgustiku sekretariaati.
- (4) Kooskõlas aluslepingu artikli 148 lõikega 4 võttis nõukogu otsusega 2010/707/EL ⁽³⁾ vastu liikmesriikide tööhõivepoliitika suunised, mis kehtisid edasi ka aastatel 2011–2013. Kõnealused koondsuunised annavad liikmesriikidele juhised riiklike reformikavade määratlemiseks ja reformide rakendamiseks. Koondsuunised on aluseks

⁽¹⁾ ELT C 67, 6.3.2014, lk 116.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2014. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 8. mai 2014. aasta otsus.

⁽³⁾ Nõukogu 21. oktoobri 2010. aasta otsus 2010/707/EL liikmesriikide tööhõivepoliitika suuniste kohta (ELT L 308, 24.11.2010, lk 46).

nõukogu poolt nimetatud artikli kohaselt antavatele riigipõhiste soovitudele. Viimastel aastatel on kõnealustesse soovitusse lisatud konkreetseid soovitusi avalike tööturuasutuste toimimise ja võimekuse kohta ning liikmesriikide aktiivse tööturupoliitika tulemuslikkuse kohta.

- (5) Riigipõhiste soovitude koostamisele aitaksid kaasa põhjalikum tõenduspõhisem tagasiside edukalt rakendatud meetmete kohta ning liikmesriikide tööturuasutuste koostöö. Selleks peaks võrgustik ellu viima konkreetseid algatusi, nagu ühtsed tõenduspõhised võrdlussüsteemid, nendega seonduvad vastastikuse õppimise meetmed, võrgustiku liikmete vastastikune abi ning strateegiliste meetmete rakendamine avalike tööturuasutuste ajakohastamiseks. Võrgustiku ja selle liikmete käsutuses olevat spetsiifilist teavet tuleks Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni või tööhõivekomitee taotluse korral kasutada ka tööhõivepoliitika arengut iseloomustavate andmete esitamiseks.
- (6) Tihedam ja sihipärasem koostöö avalike tööturuasutuste vahel peaks aitama kaasa parimate tavade tõhusamale vahetamisele. Võrgustik peaks ühendama võrdlussüsteemile ja vastastikuse õppimise meetmetele tuginevad andmed selliselt, mis võimaldab süstemaatilise, dünaamilise ja tervikliku võrdleva õppimise protsessi väljakujunemist.
- (7) Võrgustik peaks tegema tihedat koostööd tööhõivekomiteega vastavalt aluslepingu artiklile 150 ning andma oma panuse tööhõivekomitee töösse, esitades faktilisi andmeid ja avalike tööturuasutuste rakendatavat poliitikat käsitlevaid aruandeid. Võrgustiku tööpanuseid peaks vahendama muutmata kujul Euroopa Parlamendile sekretariaat ning nõukogule tööhõivekomitee, lisades asjakohasel juhul märkusi. Eelkõige võiks võrgustikku koondunud teave tööhõivepoliitika tulemuste kohta ja avalike tööturuasutuste võrdlev analüüs olla sisendiks nii liidu kui ka riikliku tasandi poliitikakujundajatele tööhõivepoliitika hindamisel ja kavandamisel.
- (8) Avalike tööturuasutuste vastutusalas peaks võrgustik kaasa aitama tööhõivepoliitika alaste algatuste (nagu nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitus noortegarantii loomise kohta) ⁽¹⁾ elluviimisele. Võrgustik peaks samuti toetama algatusi, mis on mõeldud soodustama oskuste paremat sobitamist, inimväärsel ja püsival tööl ning suuremat vabatahtlikku tööalast liikuvust, ja hõlbustama üleminekut haridus- ja koolitusasutustest tööellu, sealhulgas nõustamise toetamise ning oskuste ja kvalifikatsioonide suurema läbipaistvuse kaudu. Võrgustiku tegevus peaks olema suunatud aktiivse tööturupoliitika, sealhulgas haavatavatele ühiskonnagruppidele ja sotsiaalselt tõrjututele mõeldud poliitika hindamise läbiviimisele ja sellele hinnangu andmisele.
- (9) Võrgustik peaks tugevdama koostööd oma liikmete vahel, töötama välja ühisalgatusi, mille eesmärk on teabevahetus ja parimate tavade tutvustamine kõigis avalike tööturuasutuste tegevusvaldkondades, võrdlev analüüs ja nõustamine ning uudsete tööturuteenuste osutamise viiside edendamine. Võrgustiku abil on võimalik teha kõiki avalikke tööturuasutusi kaasavat, tõenduspõhist ja tulemustele orienteeritud võrdlusanalüüsi, mille abil selgitatakse välja parimad tavad avalike tööturuasutuste osutatavate teenuste valdkondades. Saadud tulemused peaksid aitama välja töötada parema tööturuteenuste struktuuri ja pakkumise korralduse konkreetses vastutusalas. Võrgustiku algatused peaksid suurendama avalike tööturuasutuste töö tulemuslikkust ja parandama avaliku sektori kulutuste tasuvust. Võrgustik peaks tegema koostööd ka muude tööturuteenuste osutajatega.
- (10) Võrgustik peaks iga-aastases tööprogrammis määrama kindlaks avalike tööturuasutuste tulemuste võrdlemist ja sellega seotud vastastikust õppimist puudutavad tehnilised üksikasjad, eelkõige võrdleva õppimise metoodika, tuginedes käesoleva otsuse lisa sätestatud võrdlusnäitajatele avalike tööturuasutuste tulemuslikkuse hindamiseks, taustategurid, andmete esitamise nõuded ning vastastikuse õppimise koondprogrammide õppemeetodid. Käesoleva otsusega tuleks kindlaks määrata võrreldavad valdkonnad. Liikmesriikidel on õigus otsustada, kas osaleda vabatahtlikkuse alusel muid valdkondi hõlmavates täiendavates võrdleva õppimise üritustes.
- (11) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas aluslepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte võrdlusnäitajaid käsitleva lisa muutmise kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi

⁽¹⁾ ELT C 120, 26.4.2013, lk 1.

asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide, eriti avalike tööturuasutuste ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

- (12) Kuna avalikud tööturuasutused on toimimise mudeli, ülesannete ja teenusepakkumise korralduse poolest erinevad, nimetab iga liikmesriik oma tööturuasutuste juhtivtöötajate seast ühe liikme ja ühe asendusliikme avalike tööturuasutuste võrgustiku nõukogusse („võrgustiku nõukogu“). Võimaluse korral peaks võrgustiku nõukogu liige või asendusliige esindama seal ka teisi oma liikmesriigi tööturuasutusi. Kui liikmesriigil ei ole põhiseadusest tulenevatel põhjustel võimalik nimetada vaid üht avalikku tööturuasutust, tuleks kindlaks määrata võimalikult väike arv asjakohaseid avalikke tööturuasutusi, säilitades nõude, et ühel liikmesriigil on võrgustiku nõukogus üks hääl. Võrgustiku nõukogu liikmed peaksid tegema kõik võimaliku tagamaks, et võrgustiku tegevuses võetakse arvesse kohalike ja piirkondlike asutuste arvamusi ja kogemusi ning et selliseid asutusi teavitatakse võrgustiku tegevusest. Võrgustiku nõukogu liikmed peaksid olema volitatud langetama otsuseid neid lähetanud avalike tööturuasutuste nimel. Selleks et tagada kõigi avalike tööturuasutuste kaasatus, peaks võrgustiku tegevus olema avatud osalemiseks kõikide tasandite tööturuasutustele.
- (13) Selleks et avalike tööturuasutuste ühised ülesanded vastaksid võimalikult täpselt tööturu tegelikule olukorrale, peaks võrgustikul olema võimalikult ajakohased andmed tööpuuduse näitajate kohta NUTS 3. tasandil.
- (14) Võrgustik peaks tuginema olemasoleva mitteametliku, 1997. aastast komisjoni toetusel tegutseva Euroopa avalike tööturuasutuste juhtide võrgustiku nõuanderühma kogemustele ja selle asendama; käesoleva otsuse koostamisel on arvesse võetud nimetatud rühma seisukohti. Kõnealuse nõuanderühma dokumendis „Avalike tööturuasutuste strateegia aastani 2020“ kindlaks määratud peamised tegevusvaldkonnad peaksid aitama kaasa avalike tööturuasutuste ajakohastamisele ja tugevdamisele.
- (15) Võrgustik peaks pakkuma oma liikmetele vastastikust abi ja tuge asutuste struktuuri ja teenusepakkumise ajakohastamisel, tõhustades koostööd, eriti teadmussiiret, õppereise ja töötajate vahetust.
- (16) Võrgustikku ja selle algatusi tuleks rahastada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1296/2013 ⁽¹⁾ loodud Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi (EaSI) valdkonna PROGRESS/tööhõive alt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määratud assigneeringute piires.
- (17) Selliste projektide jaoks, mis kavandatakse võrgustiku või vastastikuse õppimise meetmete raames ja seejärel rakendatakse erinevates avalikes tööturuasutustes, peaks liikmesriikidel olema võimalik rahastamist saada Euroopa Sotsiaalfondist, regionaalarengu fondist ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1291/2013 ⁽²⁾ aastateks 2014–2020 loodud liidu teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020“ eelarvest.
- (18) Võrgustik peaks tagama täiendavuse Euroopa tööhõivestrateegia (aluslepingu IX jaotise mõistes) raames võetavate meetmetega ja hoiduma nende asendamisest või dubleerimisest, eelkõige mis puudutab tööhõivekomitee meetmeid ja selliseid vahendeid nagu ühine hindamisraamistik ja vastastikuse õppe programm. Sünergia loomiseks peaks komisjon samuti tagama tiheda koostöö võrgustiku sekretariaadi ja tööhõivekomitee sekretariaadi vahel.
- (19) Käesolev otsus järgib põhiõigusi ja võtab arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas („harta“) tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse käesoleva otsusega tagada tasuta tööhõiveteenuste kättesaadavuse õiguse täielikku järgimist ning edendada harta artikli 29 kohaldamist,

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1296/2013, millega luuakse Euroopa Liidu tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programm (EaSI) ning muudetakse otsust nr 283/2010/EL, millega luuakse tööhõive elavdamise ja sotsiaalse kaasamise Euroopa mikrokrediidirahastu „Progress“ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 238).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1291/2013, millega luuakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020“ aastateks 2014–2020 ning tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1982/2006/EÜ (ELT L 347, 20.12.2013, lk 104).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Võrgustiku loomine

Kogu liitu hõlmav avalike tööturuasutuste võrgustik („võrgustik”) luuakse ajavahemikuks 17. juunist 2014 kuni 31. detsembrini 2020. Võrgustik viib ellu artiklis 4 sätestatud algatusi.

Võrgustikku kuuluvad:

- a) liikmesriikide nimetatud avalikud tööturuasutused,
- b) komisjon.

Tööhõivekomiteel on vaatelejastaatus.

Liikmesriigid, kus on piirkondlikke autonoomseid tööturuasutusi, tagavad, et need oleksid võrgustiku algatustes asjakohaselt esindatud.

Artikkel 2

Võrdleva õppimise määratlus

Käesoleva otsuse kohaldamisel ja seoses võrgustiku tööga tähendab „võrdlev õppimine” protsessi, millega võrdlemise ja vastastikuse õppimise meetmete vahel luuakse süsteemne ja integreeritud seos, mis seisneb heade tavade väljaselgitamises näitajatepõhiste võrdlussüsteemide abil, sealhulgas andmete kogumises, andmete kontrollimises, andmete koondamises ja hindamises vastavalt asjakohastele meetoditele, ning tulemuste kasutamises tajutavate ja tõendus põhiste vastastikuse õppimise meetmete, sealhulgas heade või parimate tavade mudelite puhul.

Artikkel 3

Eesmärgid

Käesoleva otsuse eesmärk on ergutada võrgustiku kaudu liikmesriikidevahelist koostööd tööhõive valdkonnas avalike tööturuasutuste vastutusalas, et anda panus strateegia „Euroopa 2020” ja asjaomase liidu poliitika elluviimisse ning seeläbi toetada:

- a) kõige haavatavamaid ja suure töötuse määraga ühiskonnarühmi, eriti eakamaid töötajaid ning mittetöötavaid ja mitteõppivaid noori;
- b) inimväärset tööd ja pidevat töötamist;
- c) ELi tööturgude paremat toimimist;
- d) oskuste puuduse väljaselgitamist ja teabe kogumist selle ulatuse ja asukoha kohta, samuti tööotsijate oskuste ja tööandjate vajaduste paremat sobitamist;
- e) tööturgude paremat integreerimist;
- f) vabatahtliku geograafilise ja tööalase liikuvuse suurendamist õiglastel alustel, et rahuldada liikmesriikide tööturgude konkreetseid vajadusi;
- g) tööturul tõrjutute tagasitoomist tööturule osana võitlusest sotsiaalse tõrjutuse vastu;
- h) aktiivsete tööturualaste algatuste hindamist ning nende tõhusat ja tulemuslikku rakendamist.

Artikkel 4

Võrgustiku algatused

1. Avalike tööturuasutuste vastutusalas viib võrgustik ellu eelkõige järgmisi algatusi:
 - a) arendab ja rakendab kogu liidus tööturuasutuste vahel tõendus põhist võrdlevat õppimist, et võrrelda asjakohaste meetoditega tulemusi järgmistes valdkondades:
 - i) kõikides vanuserühmades ja haavatavates rühmades tööhõive vähendamisele kaasa aitamine;
 - ii) töötuse ja tööturul eemaloleku kestuse lühendamisele kaasa aitamine, et sellega vähendada pikaajalist ja struktuurset töötust ning sotsiaalset tõrjutust;

- iii) vabade töökohtade täitmine (muu hulgas vabatahtliku tööalase liikuvuse abil);
- iv) klientide rahulolu avalike tööturuasutuste teenustega;
- b) vastastikune abi partner- või rühmameetmete ja koostöö vormis, samuti võrgustiku liikmete vahelise teabe, kogemuste ja töötajate vahetusena, sealhulgas asjaomase liikmesriigi või avaliku tööturuasutuse taotlusel toetus nõukogu poolt avalike tööturuasutuste toimimise kohta antud riigipõhiste soovitude rakendamisele;
- c) aitab kaasa avalike tööturuasutuste ajakohastamisele ja tugevdamisele olulistes valdkondades, kooskõlas strateegia „Euroopa 2020” tööhõive- ja sotsiaalvaldkonna eesmärkidega;
- d) koostab aruandeid Euroopa Parlamendi, nõukogu või komisjoni taotlusel või omal algatusel;
- e) aitab kaasa asjakohaste poliitiliste algatuste elluviimisele;
- f) võtab vastu ja viib ellu iga-aastase tööprogrammi, milles sätestatakse töömeetodid, tulemused ja võrdleva õppimise rakendamisega seotud üksikasjad;
- g) edendab ja vahetab parimaid tavasid mittetöötavate ja mitteõppivate noorte väljaselgitamiseks ning selliste algatuste väljatöötamiseks, millega tagada, et kõnealused noored omandaksid tööturule sisenemiseks ja seal püsimiseks vajalikud oskused.

Esimese lõigu punktis a osutatud algatusega seoses kasutatakse võrdlusprotsessis lisas esitatud näitajaid. Võrgustik osaleb ühtlasi aktiivselt kõnealuste algatuste rakendamises andmete, teadmiste ja tavade vahetuse kaudu. Liikmesriikidel on õigus otsustada, kas osaleda vabatahtlikkuse alusel muudes kui punkti a alapunktides i–iv loetletud valdkondi hõlmavates täiendavates võrdleva õppimise üritustes.

2. Võrgustik kehtestab seoses lõikes 1 loetletud algatustega aruandluskorra. Kõnealuse aruandluskorra rakendamisel annavad võrgustiku liikmed igal aastal aru võrgustiku nõukogule.

Artikkel 5

Koostöö

Võrgustik algatab koostöö asjakohaste tööturu sidusrühmadega, sealhulgas muude tööturuteenuste osutajatega ning vajaduse korral sotsiaalpartneritega, töötuid isikuid või haavatavaid rühmi esindavate organisatsioonidega, tööhõive alal tegutsevate valitsusväliste organisatsioonidega, piirkondlike ja kohalike asutustega, elukestva nõustamise poliitika Euroopa võrgustikuga ning erasektori tööturuteenistustega, kaasates neid asjakohastesse võrgustiku meetmetesse ja kohtumistesse, samuti teabe- ja andmevahetusse.

Artikkel 6

Võrgustiku nõukogu toimimine

1. Võrgustikku juhib nõukogu. Liikmesriigid nimetavad võrgustiku nõukogusse oma avalike tööturuasutuste juhtivtöötajate seast ühe liikme ja ühe asendusliikme. Komisjon nimetab võrgustiku nõukogusse samuti ühe liikme ja ühe asendusliikme. Võrgustiku nõukogu liikmeid asendavad vajaduse korral asendusliikmed.

Tööhõivekomitee nimetab kooskõlas oma kodukorraga oma liikmete seast ühe esindaja, kellel on võrgustiku nõukogus vaatelejastatus, välja arvatud võrgustiku nõukogu piiratud koosseisu kohtumistel. Võrgustiku nõukogu võib kokku tulla piiratud koosseisus, milles osaleb igast liikmesriigist üks liige ja komisjonist üks liige, välja arvatud päevakorrapunktide puhul, mis käsitlevad iga-aastast tööprogrammi. Täpsemad üksikasjalikud eeskirjad piiratud koosseisu kasutamise kohta nähakse ette võrgustiku nõukogu kodukorras.

2. Võrgustiku nõukogu määrab liikmesriikide nimetatud liikmete hulgast nõukogu juhataja ja kaks asejuhatajat. Võrgustiku esindajaks on juhataja. Juhatajat asendab vajaduse korral asejuhataja.

3. Võrgustiku nõukogu võtab ühehäälselt otsusega vastu oma kodukorra. Kõnealuse kodukorraga nähakse ette muu hulgas otsuste langetamise kord võrgustiku nõukogus ning võrgustiku nõukogu juhataja ja asejuhatajate ametisse määramise kord ja ametiaja kestus.

4. Võrgustiku nõukogu võtab häälteenamusega vastu:
 - a) võrgustiku iga-aastase tööprogrammi, milles täpsustatakse töörühmade loomist ja võrgustiku koosolekute töökeelt;
 - b) võrgustiku iga-aastase tööprogrammi osana tehnilise raamistiku tulemuste võrdlemise ja vastastikuse õppimise meetmete rakendamiseks, sealhulgas võrdleva õppimise metoodika, tuginedes avalike tööturuasutuste tulemuslikkuse hindamise võrdlusnäitajatele, mis on esitatud käesoleva otsuse lisas, taustategurid, andmete esitamise nõuded ning vastastikuse õppimise koondprogrammide õppemeetodid;
 - c) võrgustiku aastaaruande. Nimetatud aruanne saadetakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule ning avaldatatakse.
5. Võrgustiku nõukogu abistab sekretariaat, mis asub komisjonis ja on komisjoni moodustatud. Sekretariaat valmistab koostöös juhataja ja asejuhatajatega ette võrgustiku nõukogu koosolekud, võrgustiku iga-aastase tööprogrammi ja aastaaruande. Sekretariaat teeb tihedat koostööd tööhõivekomitee sekretariaadiga.

Artikkel 7

Käesoleva stimuleeriva meetme rahastamine

Käesoleva otsuse rakendamiseks vajalikud üldised vahendid nähakse ette EaSi valdkonna PROGRESS/tööhõive alt, mille iga-aastasteks assigneeringuteks annavad loa Euroopa Parlament ja nõukogu finantsraamistiku piires.

Artikkel 8

Võrdlusnäitajaid käsitleva lisa muutmine

Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 9 vastu delegeeritud õigusakte võrdlusnäitajaid käsitleva lisa muutmiseks.

Artikkel 9

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 8 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile alates 17. juunist 2014 kuni 31. detsembrini 2020.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 8 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artikli 8 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 10

Läbivaatamine

Komisjon esitab hiljemalt 18. juuniks 2017 Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele aruande käesoleva otsuse kohaldamise kohta. Aruandes hinnatakse eelkõige seda, kui suur on olnud võrgustiku panus artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamisse ja kas võrgustik on oma ülesanded täitnud. Samuti hinnatakse selles, kuidas võrgustik on arendanud ja rakendanud artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktides i–iv osutatud valdkondade võrdlussüsteeme.

*Artikkel 11***Jõustumine**

Käesolev otsus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

*Artikkel 12***Adressaadid**

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. mai 2014

Euroopa Parlamendi nimel
president
M. SCHULZ

Nõukogu nimel
eesistuja
D. KOURKOULAS

LISA

VÕRDLUSNÄITAJAD

- A. Kvantitatiivsed näitajad artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktides i–iv loetletud valdkondades
- 1) Panus töötuse vähendamisse kõikides vanuserühmades ja haavatavates rühmades:
 - a) tööle asunud töötute osakaal registreeritud töötute koguarvust vanuserühmade, soo ja kvalifikatsioonitaseme järgi;
 - b) avalike tööturuasutuste töötute registritest maha võetud isikute osakaal registreeritud töötute koguarvust.
 - 2) Panus töötuse ja mitteaktiivse seisundi kestuse lühendamisse, et sellega vähendada pikaajalist ja struktuurset töötust ning sotsiaalset tõrjutust:
 - a) tööle asunud (nt pärast 6 ja 12 kuu pikkust töötusperioodi) isikute osakaal kõigis avalikes tööturuasutustes registreeritud töötute koguarvust vanuserühmade, soo ja kvalifikatsioonitaseme järgi;
 - b) avalikus tööturuasutuses registreeritud varem mitteaktiivsete isikute osakaal kõikidest kõnealuses avalikus tööturuasutuses registreeritud isikutest vanuserühmade ja soo järgi.
 - 3) Vabade töökohtade täitmine (muu hulgas vabatahtliku tööalase liikuvuse abil):
 - a) täidetud töökohad;
 - b) vastused Eurostati tööjõu-uuringu küsimusele selle kohta, kas vastaja praegune töökoht on leitud avalike tööturuasutuste abiga.
 - 4) Klientide rahulolu avalike tööturuasutuste teenustega:
 - a) tööotsijate üldine rahulolu;
 - b) tööandjate üldine rahulolu.
- B. Võrdlussüsteemi rakendamise valdkondade tulemuslikkust suurendavate tegurite kvalitatiivne sise-/välishinnang artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktides i–iv loetletud valdkondades
- 1) Strateegiline tulemusjuhtimine;
 - 2) selliste operatiivprotsesside kavandamine nagu tööotsijate edasisuunamine ja iseloomustamine ning aktiivsete tööturumeetmete kohandatud kasutamine;
 - 3) tööhõivekategooriade vaheliste üleminekute püsiv aktiveerimine ja juhtimine;
 - 4) suhted tööandjatega;
 - 5) avalike tööturuasutuste teenuste tõenduspõhine kavandamine ja rakendamine;
 - 6) sidusrühmadega loodud partnerluste tõhus haldamine;
 - 7) avalike tööturuasutuste ressursside jaotamine.
-

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

RAHVUSVAHELISED LEPINGUD

Teave Euroopa Ühenduse ja Türgi Vabariigi vahelise lepingu (mis käsitleb Türgi Vabariigi osalemist Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse töös) jõustumise kohta

Euroopa Ühenduse ja Türgi Vabariigi vaheline leping, mis käsitleb Türgi Vabariigi osalemist Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse töös, ⁽¹⁾ jõustub 1. juunil 2014 pärast kõnealuse lepingu artiklis 10 sätestatud menetluse lõpuleviimist 2. mail 2014.

⁽¹⁾ ELT L 323, 8.12.2007, lk 24.

MÄÄRUSED

KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) nr 574/2014,

21. veebruar 2014,

millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 305/2011 III lisa, mis käsitleb ehitustoodete toimivusdeklaratsiooni koostamiseks kasutatavat näidist

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta määrust (EL) nr 305/2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ, (⁽¹⁾) eriti selle artikli 60 punkti e,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EL) nr 305/2011 artikli 4 lõikes 1 kohustatakse ehitustoodete tootjaid koostama toimivusdeklaratsiooni, kui turule lastakse ehitustoodet, mis on hõlmatud ühtlustatud standardiga või on vastavuses selle toote kohta välja antud Euroopa tehnilise hinnanguga. Määruse (EL) nr 305/2011 artikli 6 lõike 4 kohaselt tuleks selline deklaratsioon koostada nimetatud määruse III lisas sätestatud näidise järgi.
- (2) Määruse (EL) nr 305/2011 artikli 60 punkti e kohaselt on komisjonile delegeeritud ülesanne kohandada määruse (EL) nr 305/2011 III lisa vastavalt tehnika arengule.
- (3) Määruse (EL) nr 305/2011 III lisas sätestatud näidist tuleks kohandada, et reageerida tehnika arengule, võimaldada eri laadi ehitustoodete ja tootjate jaoks vajalikku paindlikkust ja lihtsustada toimivusdeklaratsiooni.
- (4) Peale selle on praktilised kogemused III lisa rakendamisel näidanud, et tootjatel on vaja täiendavaid juhiseid, et koostada toimivusdeklaratsioone kooskõlas kohaldatavate õigusnormidega. Niisugused juhised tagaksid ka III lisa ühetaolise ja õige kohaldamise.
- (5) Tootjatele tuleks toimivusdeklaratsiooni koostamisel lubada teatavat paindlikkust, seni kuni nad esitavad määruse (EL) nr 305/2011 artiklis 6 nõutud olulise teabe selgelt ja sidusalt.
- (6) Et teha ühemõtteliselt kindlaks toimivusdeklaratsiooniga hõlmatud toote toimivustasemed või -klassid, peaksid tootjad seostama iga üksiku toote vastava tootetüübiga ja konkreetsete toimivustasemete või -klassidega, andes sellele määruse (EL) nr 305/2011 artikli 6 lõike 2 punktis a osutatud kordumatu identifitseerimiskoodi.
- (7) Määruse (EL) nr 305/2011 artikli 11 lõike 4 eesmärk on võimaldada tootja antud tüübi-, partii- või seerianumbri abil iga üksikut ehitustoodet identifitseerida ja jälgida. Seda otstarvet ei täida aga toimivusdeklaratsioon, mida tuleks edaspidi kasutada kõikide selles määratletud tootetüübile vastavate toodete kohta. Seepärast ei tuleks nõuda, et artikli 11 lõikes 4 nõutud teave sisalduks toimivusdeklaratsioonis.

(⁽¹⁾) ELT L 88, 4.4.2011, lk 5.

- (8) Kui teavitatud asutused on nõuetekohaselt identifitseeritud, võib kõikide välja antud sertifikaatide ning katse-, arvutus- või hindamisaruannete loetlemine osutada liigseks ja koormavaks ega paku toimivusdeklaratsiooniga hõlmatud toote kasutajatele lisaväärtust. Seega ei tuleks panna tootjatele kohustust lisada oma toimivusdeklaratsioonile niisuguseid loetelusid.
- (9) Et parandada Euroopa ehitussektori kui terviku tõhusust ja konkurentsivõimet, peaks toimivusdeklaratsioone esitavatel tootjatel, kes soovivad kasutada selliste deklaratsioonide lihtsustamisvõimalusi ja nende koostamist hõlbustavat juhendit, olema see võimalus niipea kui võimalik,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 305/2011 III lisa asendatakse käesoleva määruse lisaga.

Artikkel 2

Toimivusdeklaratsioonid, mis on välja antud enne käesoleva määruse jõustumist ja vastavad määruse (EL) nr 305/2011 artikli 6 ja nimetatud määruse algse III lisa nõuetele, loetakse käesoleva määruse nõuetele vastavaks.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 21. veebruar 2014

Komisjoni nimel
president

José Manuel BARROSO

LISA

„III LISA

TOIMIVUSDEKLARATSIOON

nr

1. Tootetüübi kordumatu identifitseerimiskood:
2. Kavandatud kasutusala(d):
.....
3. Tootja:
.....
4. Volitatud esindaja:
.....
5. Toimivuse püsivuse hindamise ja kontrolli süsteem:
- 6a. Ühtlustatud standard:
.....
Teavitatud asutus(ed):
.....
- 6b. Euroopa hindamisdokument:
.....
Euroopa tehniline hinnang:
.....
Tehnilise hindamise asutus:
Teavitatud asutus(ed):
7. Deklareeritud toimivus:
.....
8. Asjakohane tehniline dokumentatsioon ja/või tehniline eridokumentatsioon

Eespool kirjeldatud toote toimivus vastab deklareeritud toimivusele. Käesolev toimivusdeklaratsioon on välja antud kooskõlas määrusega (EL) nr 305/2011 eespool nimetatud tootja ainuvastutusel.

Tootja poolt ja nimel allkirjastanud:

[Nimi]

[Koht], [väljaandmise kuupäev]

[Allkiri]

Toimivusdeklaratsiooni koostamise juhend**1. ÜLDOSA**

Käesoleva juhendi eesmärk on abistada tootjaid määruse (EL) nr 305/2011 kohase toimivusdeklaratsiooni koostamisel käesolevas lisas esitatud näidise (edaspidi „näidis”) põhjal.

Juhend ei kuulu tootja esitatava toimivusdeklaratsiooni juurde ja seda ei lisata nimetatud deklaratsioonile.

Toimivusdeklaratsiooni koostades teeb tootja järgmist:

- 1) esitab näidisel esitatud tekstid ja pealkirjad, mis ei ole nurksulgudes;
- 2) täidab lüngad ja asendab nurksulgudes teksti vajaliku teabega.

Tootjad võivad toimivusdeklaratsioonile lisada ka viite veebilehele, kus toimivusdeklaratsioon määruse (EL) nr 305/2011 artikli 7 lõike 3 kohaselt kättesaadavaks tehakse. Selle võib lisada punkti 8 või mõnda muusse sobivasse kohta, kus see ei mõjuta kohustusliku teabe loetavust ega selgust.

2. PAINDLIKKUS

Eeldusel, et määruse (EL) nr 305/2011 artiklis 6 nõutud kohustuslik teave on esitatud selgelt, täielikult ja järjepidevalt, on toimivusdeklaratsiooni koostamisel võimalik:

- 1) kasutada teistsugust paigutust kui näidisel;
- 2) koondada mõned näidisel esitatud punktid kokku üheks punktiks;
- 3) järjestada näidisel esitatud punktid teisiti või esitada need ühe või mitme tabelina;
- 4) jätta mõned näidisel esitatud punktid välja, kui need ei ole selle toote puhul, mille kohta deklaratsiooni koostatakse, asjakohased. Näiteks võib see nõnda olla seepärast, et toimivusdeklaratsiooni aluseks võib olla kas ühtlustatud standard või toote kohta välja antud Euroopa tehniline hinnang, mistõttu teine alternatiiv ei ole enam asjakohane. Väljajätte võib olla ka volitatud esindajat käsitlevas punktis või asjakohase tehnilise dokumentatsiooni ja tehnilise eridokumentatsiooni kasutamist käsitlevas punktis;
- 5) esitada punktid nummerdamata.

Kui tootja soovib anda välja üheainsa toimivusdeklaratsiooni, mis hõlmab tootetüübi eri variatsioone, tuleb vähemalt järgmised elemendid loetleda iga tootevariatsiooni puhul selgelt ja eraldi: toimivusdeklaratsiooni number, punktis 1 esitatud identifitseerimiskood ja punktis 7 esitatud deklareeritud toimivus.

3. VORMI TÄITMISE JUHEND

Näidise punkt	Juhend
Toimivusdeklaratsiooni number	Määruse (EL) nr 305/2011 artikli 9 lõikes 2 ette nähtud toimivusdeklaratsiooni viitenumber. Numbri valik on jäetud tootja otsustada. Number võib olla sama, mis näidise punktis 1 märgitud tootetüübi kordumatu identifitseerimiskood.

Näidise punkt	Juhend
Punkt 1	Märkida määruse (EL) nr 305/2011 artikli 6 lõike 2 punktis a osutatud tootetüübi kordumatu identifitseerimiskood. Määruse (EL) nr 305/2011 artikli 9 lõikes 2 on tootja kindlaks määratav kordumatu identifitseerimiskood, mis lisatakse CE-märgise järele, seotud tootetüübiga ja seega ehitustoote toimivustaseme või -klassiga, mis esitatakse selle toote kohta koostatavas toimivusdeklaratsioonis. Peale selle on ehitustoodete vastuvõtjatel, eelkõige nende lõppkasutajatel, vaja mis tahes toote puhul ühemõtteliselt kindlaks teha selle toote toimivustasemed või -klassid. Seepärast peaks tootja iga enda toodetud ehitustoote, mille kohta on koostatud toimivusdeklaratsioon, seostama vastava tootetüübi ja konkreetsete toimivustasemete või -klassidega, andes sellele kordumatu identifitseerimiskoodi, mida kasutatakse ühtlasi määruse (EL) nr 305/2011 artikli 6 lõike 2 punktis a osutatud viitena.
Punkt 2	Märkida ehitustoote kavandatud kasutusala või loetleda kavandatud kasutusala(d) (vastavalt vajadusele), milleks tootja on toote ette näinud vastavalt kohaldatavatele ühtlustatud tehnilistele kirjeldustele.
Punkt 3	Märkida tootja nimi, registreeritud kaubanduslik nimetus või registreeritud kaubamärk ja kontaktaadress, nagu on nõutud määruse (EL) nr 305/2011 artikli 11 lõikes 5.
Punkt 4	See punkt lisatakse ja täidetakse üksnes juhul, kui volitatud esindaja on määratud. Sellisel juhul märkida selle volitatud esindaja nimi ja kontaktaadress, kelle volitused hõlmavad määruse (EL) nr 305/2011 artikli 12 lõikes 2 nimetatud ülesandeid.
Punkt 5	Märkida ehitustoote toimivuse püsivuse hindamise ja kontrolli süsteemi(de) number vastavalt määruse (EL) nr 305/2011 V lisale. Kui süsteeme on mitu, tuleb deklareerida nad kõik.
Punktid 6a ja 6b	Kuna tootja võib toimivusdeklaratsiooni esitada kas ühtlustatud standardi või toote kohta välja antud Euroopa tehnilise hinnangu põhjal, tuleks punktides 6a ja 6b esitatud kaht erinevat olukorda käsitleda alternatiividena, millest kasutatakse ainult ühte ja seega ainult üks neist tuleb toimivusdeklaratsioonis täita. Kui kasutatakse punkti 6a, s.o kui toimivusdeklaratsiooni aluseks on ühtlustatud standard, tuleb märkida: - ühtlustatud standardi viitenumber ja väljaandmise kuupäev (kuupäevaline viide) ning - teavitatud asutus(t)e identifitseerimisnumber. On oluline, et teavitatud asutus(t)e nimi esitataks originaalkeeles, ilma teistesse keeltesse tõlkimata. Kui kasutatakse punkti 6b, s.o kui toimivusdeklaratsiooni aluseks on toote kohta välja antud Euroopa tehniline hinnang, tuleb märkida järgmine: - Euroopa hindamisdokumendi number ja väljaandmise kuupäev; - Euroopa tehnilise hinnangu number ja väljaandmise kuupäev; - tehnilise hindamise asutuse nimi ning - teavitatud asutus(t)e identifitseerimisnumber.

Näidise punkt	Juhend
Punkt 7	Toimivusdeklaratsiooni sellesse punkti märgitakse: a) põhiomaduste loetelu, nagu on kindlaks määratud ühtlustatud tehniliste kirjelduste punktis 2 märgitud kasutusotstarbe või -otstarvete jaoks, ning b) iga põhiomaduse kohta deklareeritud toimivustasemete või -klasside kaupa või kirjeldusena, või omaduste puhul, mille kohta toimivust ei deklareerita, tähed „NPD” (<i>No Performance Determined</i> — toimivust ei ole määratud). Selle punkti täitmisel võib kasutada tabelit, milles esitatakse seosed ühtlustatud tehniliste kirjeldustega ning toote iga põhiomaduse puhul kasutatava toimivuse püsimise hindamise ja kontrolli süsteemiga ning iga põhiomaduse toimivus. Toimivus deklareeritakse selgelt ja arusaadavalt. Seepärast ei saa toimivust toimivusdeklaratsioonis kirjeldada lihtsalt sel teel, et esitatakse arvutusvalem, mida vastuvõtjad peaksid kasutama. Peale selle ei või viitedokumentides esitatud toimivustasemeid või -klasse väljendada pelgalt sel teel, et toimivusdeklaratsiooni kantakse viide neile dokumentidele, vaid need tasemed või klassid tuleb kanda ka toimivusdeklaratsiooni endasse. Ent eelkõige ehitustoote struktuurset toimivust võib väljendada sel teel, et viidatakse vastavale tootedokumendile või ehitusliku kavandamise arvutustele. Sellisel juhul tuleb vastavad dokumendid lisada toimivusdeklaratsioonile.
Punkt 8	See punkt lisatakse toimivusdeklaratsiooni ja täidetakse üksnes juhul, kui on kasutatud asjakohast tehnilist dokumentatsiooni ja/või tehnilist eridokumentatsiooni vastavalt määruse (EL) nr 305/2011 artiklitele 36–38, et näidata, millistele nõuetele toode vastab. Sellisel juhul märgitakse toimivusdeklaratsiooni sellesse punkti a) kasutatud asjakohase tehnilise dokumentatsiooni ja/või eridokumentatsiooni viitenumber ja b) nõuded, millele toode vastab.
Allkiri	Nurksulgude vahel olevad lüngad täidetakse nõutud teabega ja lisatakse allkiri.”

KOMISJONI MÄÄRUS (EL) nr 575/2014,**27. mai 2014,****millega muudetakse määrust (EL) nr 383/2012, millega kehtestatakse andmekandjaga (mikrokiibiga) juhilubade tehnilised nõuded****(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ juhilubade kohta, (⁽¹⁾) eriti selle artikli 1 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni määrust (EL) nr 383/2012 (⁽²⁾) kohaldatakse mikrokiibiga juhilubade suhtes ja selles on sätestatud rida tehnilisi nõudeid.
- (2) Eelkõige on määruse (EL) nr 383/2012 III lisa punktis III.4.2 sätestatud ELi tüübikinnituse nummerdamise süsteem, mis põhineb ELi tüübikinnituse andnud liikmesriigi tähistamisel tunnusnumbriga.
- (3) Pärast Horvaatia ühinemist liiduga on vaja kõnealuse riigi jaoks kehtestada tüübikinnituse tunnusnumber, mis on kooskõlas ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni tüübikinnituse numbrite järjekorraga.
- (4) Seepärast tuleks määrust (EL) nr 383/2012 vastavalt muuta.
- (5) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas juhilubade komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EL) nr 383/2012 III lisa punkt III.4.2 asendatakse käesoleva määruse lisa tekstiga.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. mai 2014

*Komisjoni nimel**president*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ELT L 403, 30.12.2006, lk 18.⁽²⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 383/2012, 4. mai 2012, millega kehtestatakse andmekandjaga (mikrokiibiga) juhilubade tehnilised nõuded (ELT L 120, 5.5.2012, lk 1).

LISA

Määruse (EL) nr 383/2012 III lisa punkt III.4.2 asendatakse järgmisega:

„III.4.2. **Nummerdussüsteem**

ELi tüübikinnitussertifikaatide nummerdamise süsteem koosneb järgmisest:

a) e-täht, millele järgneb ELi tüübikinnituse andnud liikmesriigi tunnusnumber

- 1 Saksamaa
- 2 Prantsusmaa
- 3 Itaalia
- 4 Madalmaad
- 5 Rootsi
- 6 Belgia
- 7 Ungari
- 8 Tšehhi Vabariik
- 9 Hispaania
- 11 Ühendkuningriik
- 12 Austria
- 13 Luksemburg
- 17 Soome
- 18 Taani
- 19 Rumeenia
- 20 Poola
- 21 Portugal
- 23 Kreeka
- 24 Iirimaa
- 25 Horvaatia
- 26 Sloveenia
- 27 Slovakkia
- 29 Eesti
- 32 Läti
- 34 Bulgaaria
- 36 Leedu
- 49 Küpros
- 50 Malta;

b) sidekriips ja tähed DL, seejärel käesolevale määrusele või selle uusimale olulisele tehnilisele muudatusele määratud kahekohaline järjekorranumber. Käesoleva määruse järjekorranumber on 00;

c) ELi tüübikinnituse kordumatu identifitseerimisnumber, mille on määranud väljaandev liikmesriik.

ELi tüübikinnituse nummerdamise süsteemi näide: e50-DL00 12345.

Iga sellise mikrokiibiga juhiloa tüübikinnituse number salvestatakse mikrokiibi andmegrupi DG 1 alla.”

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 576/2014,**27. mai 2014,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.
- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvutatud rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

*Artikkel 2*Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. mai 2014

*Komisjoni nimel**presidendi eest**põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor*

Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
	ZZ	65,6
0709 93 10	MA	29,9
	TR	111,2
	ZZ	70,6
0805 10 20	EG	41,2
	MA	41,0
	TR	49,7
	ZZ	44,0
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	139,4
	ZZ	130,6
0808 10 80	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

OTSUSED

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

27. mai 2014,

millega muudetakse otsust 2011/166/EL, millega asutatakse SHARE-ERIC

(2014/302/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 25. juuni 2009. aasta määrust (EÜ) nr 723/2009 Euroopa teadusuuringute infrastruktuuri konsortsiumi (ERIC) käsitleva ühenduse õigusliku raamistiku kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 11 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Tervist, vananemist ja pensionile jäämist Euroopas käsitlev uuring asutati Euroopa teadusuuringute infrastruktuuri konsortsiumina (SHARE-ERIC) komisjoni otsusega 2011/166/EL ⁽²⁾.
- (2) Otsuse 2011/166/EL lisas esitatud SHARE-ERICu põhikirjaga nähakse ette põhikirjajärgse asukoha üleviimine Madalmaadest Saksamaale, niipea kui Saksamaa ametiasutused on esitanud määruse (EÜ) nr 723/2009 artikli 5 lõike 1 punkti d kohase vajaliku avalduse.
- (3) Saksamaa esitatud avaldusest tulenevalt tegi SHARE-ERIC 21. septembril 2013 komisjonile ettepaneku SHARE-ERICu põhikirja muutmiseks vastavalt määruse (EÜ) nr 723/2009 artikli 11 lõikele 1.
- (4) Mitmed muudatused, sealhulgas muudatus, milles käsitletakse põhikirjajärgse asukoha üleviimist Saksamaale, jõustusi vastavalt määruse (EÜ) nr 723/2009 artikli 11 lõikele 4.
- (5) Komisjoni heakskiitu on vaja muude selliste muudatuste jaoks, millega täpsustatakse SHARE-ERICu andmete omandiõigust ja levitamistingimusi ning muudetakse maksuvabastusi seoses põhikirjajärgse asukoha üleviimisega Saksamaale.
- (6) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas määruse (EÜ) nr 723/2009 artikli 20 alusel loodud komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse 2011/166/EL lisas esitatud SHARE-ERICu põhikirja muudetakse vastavalt käesoleva otsuse lisale.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 27. mai 2014

Komisjoni nimel

president

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ELT L 206, 8.8.2009, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni otsus 2011/166/EL, 17. märts 2011, millega asutatakse SHARE-ERIC (ELT L 71, 18.3.2011, lk 20).

LISA

SHARE-ERICu põhikirja muudetakse järgmiselt:

1. Artikli 11 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. SHARE-ERIC on uuringu ja kõigi selle andmete omanik, sealhulgas SHARE sertifitseeritud lisade, meta- ja paraandmete, kõigi aadressi- ja lingifailide ning kõiki uuringu ettevalmistamisest ja elluviimisest tulenevate intellektuaalomandi õiguste omanik.”

2. Artikli 12 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. SHARE-ERICu raames tehakse kogutud andmed pärast andmepuhastust, imputeerimist ja dokumentatsiooni ning pärast rahvusvahelistest ja siseriiklikest eraelu puutumatust käsitlevatest õigusaktidest tulenevaid toiminguid viivitamata teadusringkondadele kättesaadavaks.”

3. Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 143 lõike 1 punktist g ning artikli 151 lõike 1 punktist b tulenevaid ning nõukogu rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 (*) artiklite 50 ja 51 kohaseid maksuvabastusi kohaldatakse selliste kaupade ja teenuste käibemaksu suhtes, mida kasutab ametlikult SHARE-ERIC, mille on hankinud ja mille eest tasub SHARE-ERIC ning mille eest tagasi makstava käibemaksu summa ületab kokku 25 eurot ühe arve kohta. Üksikute liikmete hangete suhtes neid vabastusi ei kohaldata.

Esimest lõiku ei kohaldata siiski nii, et see moonutaks konkurents.

(*) ELT L 77, 23.3.2011, lk 1.”

b) lisatakse järgmised lõiked 5 ja 6:

„5. Nõukogu direktiivi 2008/118/EÜ (*) artikli 1 lõike 1 punktide b ja c määratlusele vastavad aktsiisikaubad võib vabastada aktsiisist vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 12 lõike 1 punktile b tingimusel, et nimetatud aktsiisikaubad on ette nähtud üksnes SHARE-ERICu ametlikuks kasutuseks ning need hangib ja nende eest tasub SHARE-ERIC.

Aktsiisist ei vabastata aktsiisikaupu, mis on ette nähtud SHARE-ERICu töötajate või kolmandate isikute isiklikuks kasutuseks.

6. Direktiivi 2008/118/EÜ artikli 1 lõike 1 punktis a määratletud energiatoodete ja elektri aktsiisimaksu võib tagastada vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 12 lõike 1 punktile b ja artikli 12 lõikele 2 tingimusel, et kõnealused energiatooted ja elekter on ette nähtud SHARE-ERICu ametlikuks kasutuseks ning need hangib ja nende eest tasub SHARE-ERIC, samuti peab aktsiisimaksu summa ületama 25 eurot ühe arve kohta.

Aktsiisist ei vabastata energiatooteid ega elektrit, mis on ette nähtud SHARE-ERICu töötajate või kolmandate isikute isiklikuks kasutuseks.

(*) ELT L 9, 14.1.2009, lk 12.”

EUROOPA KESKPANGA OTSUS,**20. veebruar 2014,****rahastamise keelu ja valitsemissektori hoiuste tasustamise kohta riikide keskpankades****(EKP/2014/8)****(2014/303/EL)**

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 132 lõike 1 teist taanet,

võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eelkõige selle artikli 34.1 teist taanet,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 271 punkti d ja Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikli 35.6 kohaselt koosmõjus nõukogu määruse (EÜ) nr 3603/93 ⁽¹⁾ põhjendusega 9 on EKP nõukogul pädevus hinnata, kas riikide keskpangad (RKPd) järgivad oma aluslepingutest tulenevaid kohustusi. Selleks jälgib EKP nõukogu, kas RKPd järgivad Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 123 sätestatud rahastamiskeeldu. Käesoleva otsuse eesmärk on selgitada kriteeriume, mida Euroopa Keskpank (EKP) kohaldab valitsuse ja ametiasutuste poolt keskpankades hoitavate hoiuste tasustamise suhtes seoses aluslepingu rahastamiskeeluga, võttes arvesse eespool osutatud EKP nõukogu jälgimisülesannet.
- (2) Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 123 sätestatud rahastamiskeelu järgimise jälgimisel võtab EKP arvesse valitsemissektori hoiuste tasustamist, mis ei tohiks ületada vastaval rahaturu määral põhinevat tasustamist. Käesoleva otsusega täpsustatakse rahaturumäärasid, mis peaksid olema valitsemissektori hoiuste tasustamise piirmääraks, ja seda võetakse arvesse aluslepingu järgimise jälgimisel alates 1. detsembrist 2014,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

*Artikkel 1***Mõisted**

Käesolevas otsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „valitsus” (*government*) — aluslepingu artiklis 123 osutatud avaliku võimu asutused, mida tuleb tõlgendada koosmõjus määrusega (EÜ) nr 3603/93, v.a avaliku sektori krediidasutused, mida RKPde reservide seisukohast koheldakse RKPdes ja EKPs samaväärselt erasektori krediidasutustega;
- b) „valitsemissektori hoiused” (*government deposits*) — üleöö- ja tähtajalised hoiused, mida RKPd võtavad vastu mis tahes valitsuselt;

⁽¹⁾ Nõukogu 13. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 3603/93 asutamislepingu artiklis 104 ja artikli 104b lõikes 1 nimetatud keeldude kohaldamiseks vajalike määratluste täpsustamise kohta (EÜT L 332, 31.12.1993, lk 1).

- c) „tagamata üleööoturu intress” (*unsecured overnight market rate*) — i) EONIA intressimäär (*euro overnight index average*) üleöö eurohoiuste osas; ii) sellega võrreldav intressimäär muus vääringus üleööhoiuste osas;
- d) „tagatud turu intressimäär” (*secured market rate*) — i) EUREPO intressimäär (*euro repo market offered rate*) tähtajaliste eurohoiuste osas, võrreldavate tähtaegadega, kui on; ii) sellega võrreldav intressimäär muus vääringus tähtajaliste hoiuste osas.

Artikkel 2

Valitsemissektori hoiuste tasustamine ja keskpankades rahastamise keelu järgimine

1. Keskpankades rahastamise keelu järgimise jälgimisel kohaldavad RKPd valitsussektori hoiuste tasustamisele järgmisi piirmäärasid:
 - a) üleööhoiuste osas tagamata üleööoturu intress;
 - b) tähtajaliste hoiuste osas tagatud turu intressimäär; kui see puudub, siis tagamata üleööoturu intress.
2. Lõikes 1 osutatud piirmäärade järgimist hinnatakse üksikjuhtude konkreetsete asjaolude põhjal.

Artikkel 3

Jõustumine

1. EKP kohaldab käesoleva otsuse sätteid alates 1. detsembrist 2014.
2. Käesolev otsus jõustub 22. veebruaril 2014.

Frankfurt Maini ääres, 20. veebruar 2014

EKP president
Mario DRAGHI

SUUNISED

EUROOPA KESKPANGA SUUNIS,

20. veebruar 2014,

varade ja kohustustega seotud riigi tehingute juhtimise kohta riikide keskpankade poolt

(EKP/2014/9)

(2014/304/EL)

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 127 lõike 2 esimest taanet,

võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja, eelkõige selle artikleid 12.1 ja 14.3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühtse rahapoliitika saavutamiseks peab Euroopa Keskpank (EKP) täpsustama eurot rahaühikuna kasutavate liikmesriikide keskpankade (edaspidi „RKPd“) poolt järgitavaid üldpõhimõtteid, kui nad teevad omal algatusel riigi tehinguid varade ja kohustustega; need tehingud ei tohi segada ühtset rahapoliitikat.
- (2) Repolepingud RKPde ja eurosüsteemiväliste riikide keskpankade vahel võivad realiseerumisel mõjutada euroala likviidsust ja seega ka ühtset rahapoliitikat. Seega otsustas EKP nõukogu ühtse rahapoliitika usaldusväärsuse tagamiseks 22. oktoobril 2009, et teatavate likviidsuskokkulepete jaoks RKPde ja eurosüsteemiväliste keskpankade vahel on vajalik eelnev heakskiit.
- (3) Selleks et säilitada ühtse rahapoliitika usaldusväärsus, motiveerida valitsemissektorit hoiustama turul ning lihtsustada eurosüsteemi likviidsusjuhtimist ja rahapoliitika elluviimist, tuleb täpsustada piirangud, mis kehtivad RKPde kui fiskaalagentide juures hoitavate valitsemissektori hoiuste tasustamisele kooskõlas Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikliga 21.2. Valitsemissektori hoiuste tasustamise piirmäär, mis võtab arvesse rahaturu intressimäära, lihtsustab ka RKPde poolt keskpankade rahastamise keelu järgimisest kinnipidamise jälgimist, mida teostab EKP kooskõlas aluslepingu artikli 271 punktiga d.
- (4) Võttes arvesse Euroopa Liidu/Rahvusvahelise Valuutafondi ja muude võrreldavate finantstoetusprogrammide erandlikku ja ajutist olemust, ei peaks kohaldatav kord piirama riikide valitsuste võimet hoida hoiuseid oma riigi keskpangas; muu hulgas ka seetõttu, et see hoiustamine võib olla asjakohase programmi tingimuste osa. Nende hoiuste väljajätmine piirmäärast ei häiri ühtset rahapoliitikat samal määral kui valitsemissektori hoiuste hoidmine muudes liikmesriikides, mille rahaühik on euro,

ON VÕTNUD VASTU KÄESOLEVA SUUNISE.

Artikkel 1

Kohaldamisala

1. Käesolevat suunist kohaldatakse kõikide RKPde tehingute suhtes, mis hõlmavad eurot, sh tehingud, mida RKPd teevad tehingupoolena oma nimel või agendina kolmanda isiku nimel või samal ajal nii tehingupoolena kui ka agendina. Käesolevat suunist ei kohaldata järgmiste tehingute suhtes:

- a) püsivõimalused ja operatsioonid, mida RKPd teevad EKP algatusel, eelkõige operatsioonid, mida tehakse kooskõlas suunisega EKP/2011/14 ⁽¹⁾;
- b) tehingud väärismetallidega ning välisvaluuta ja euro vahetustehingud, mis on hõlmatud suunisega EKP/2003/12 ⁽²⁾;
- c) RKPde tehingud seoses erakorralise likviidsusabiga.

2. Artikleid 7 ja 8 ei kohaldata tehingutele, mida RKP teevad:

- a) fiskaalagentidena EKPSi põhikirja artikli 21.2 kohaselt;
- b) halduseesmärgil või oma personali jaoks EKPSi artikli 24 kohaselt;
- c) oma personali pensionifondi haldamisel;
- d) oma personali või muude klientide hoiuste skeemi käitamisel;
- e) oma kasumi ülekandmisel valitsusele.

RKPde personali pensionifondi tehtud tehingute suhtes, mida juhib autonoomne asutus, ei kohaldata artikleid 6 ja 9. Artiklite 6 ja 9 *ex poste* aruandlusnõudeid ei kohaldata tehingute suhtes, mida RKPd teevad halduseesmärgil, või tehingute suhtes hoiustega, mis on seotud töötajate ja muude klientide poolt RKPdes hoitavate jooksvate kontodega.

3. Käesolevat suunist ei kohaldata tehingutele eurosüsteemi reservihaldusteenuste raames, v.a *ex poste* aruandlusnõuded artikli 6 lõikes 1.

4. Ilma et see mõjutaks lõiget 1 eespool, kohaldatakse artikleid 5 ja 11 valitsemissektori eurodes või välisvaluutas väeringustatud hoiuste suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas suunises kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „repoleping” (*repurchase agreement*) — leping, mille RKP ja euroalavalise riigi keskpank sõlmivad ühe või enama konkreetse repotehingu tegemiseks. Repotehingus võtab üks pool kohustuse osta tehingupoolelt (või müüa tehingupoolle) eurodes väeringustatud väärtpapereid eurodes kokkulepitud hinnaga konkreetsel tehingupäeval, millega kaasneb samaaegne kokkulepe müüa tehingupoolle (või osta tehingupoolelt) samaväärsed väärtpapereid makse vastu eurodes kokkulepitud hinnas konkreetsel tehingupäeval;
- b) „valitsemissektor” (*government*) — aluslepingu artiklis 123 osutatud liikmesriigi või liidu avaliku võimu asutused, mida tuleb tõlgendada koosmõjus nõukogu määrusega (EÜ) nr 3603/93, ⁽³⁾ v.a avaliku sektori krediidiasutused, mida RKPde reservide seisukohast koheldakse RKPde ja EKP poolt samaväärselt erasektori krediidiasutustega;

⁽¹⁾ Suunis EKP/2011/14, 20. september 2011, eurosüsteemi rahapoliitika instrumentide ja menetluste kohta (ELT L 331, 14.12.2011, lk 1).

⁽²⁾ Suunis EKP/2003/12, 23. oktoober 2003, osalevate liikmesriikide tehingute kohta oma välisvaluuta jooksvate saldodega Euroopa Keskpanga Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja artikli 31.3 kohaselt (ELT L 283, 31.10.2003, p. 81).

⁽³⁾ Nõukogu 13. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 3603/93 asutamislepingu artiklis 104 ja artikli 104b lõikes 1 nimetatud keeldude kohaldamiseks vajalike määratluste täpsustamise kohta (EÜT L 332, 31.12.1993, lk 1).

- c) „valitsemissektori hoiused” (*government deposits*) — üleöö- ja tähtajalised hoiused, mida RKPd võtavad vastu mis tahes valitsuselt, sh hoiused välisvaluutas;
- d) „tagamata üleööturu intress” (*unsecured overnight market rate*) — a) EONIA intressimäär (*euro overnight index average*) üleöö riigi vääringus hoiuste osas ja b) sellega võrreldav määr muus vääringus üleööhoiuste osas;
- e) „tagatud turu intressimäär” (*secured market rate*) — a) EUREPO intressimäär (*euro repo market offered rate*) tähtajaliste riigi vääringus hoiuste osas, võrreldavate tähtaegadega, kui on, ja b) sellega võrreldav intressimäär muus vääringus tähtajaliste hoiuste osas;
- f) „sisemajanduse koguprodukt” (*gross domestic product*) — majanduse kaupade ja teenuste kogutoodangu väärtus, millest lahutatakse vahetarbimine ja millele lisatakse toodete ja impordi netomaksud, konkreetsel ajavahemikul;
- g) „hoiustamise püsivõimaluse intressimäär” (*deposit facility rate*) — eelnevalt määratletud intressimäär, mida kohaldatakse nende tehingupoolte suhtes, kes kasutavad üleööhoiusteks RKP juures eurosüsteemi hoiustamise püsivõimalust.

Artikkel 3

Korralduslikud küsimused

1. EKP juhatus jälgib RKPde tehtavaid kohaseid korraldusi, mis võimaldaksid tehingupooltel eristada tehinguid, mida RKPd teevad käesoleva suunise alusel, ja Euroopa Keskpankade Süsteemi operatsioone, mida RKPd teevad kooskõlas suunise EKP/2011/14 instrumentide ja menetlustega.
2. RKPd kehtestavad kohase korralduse, mis tagaks, et RKPd ei kasutaks konfidentsiaalset rahapoliitika teavet käesoleva suunisega hõlmatud tehingute tegemisel.
3. RKPd teavitavad EKPd kooskõlas lõigetega 1 ja 2 kehtestatud korraldusest.

Artikkel 4

Eurosüsteemiväliste riikide keskpankadega sõlmitud repolepingute eelnev heakskiit

1. Enne repolepingute sõlmimist eurosüsteemiväliste riikide keskpankadega peavad RKPd esitama need lepingud EKP nõukogule eelneva heakskiidu saamiseks.
2. RKPd esitavad oma heakskiidu taotluse EKP-le enne repolepingu sõlmimiseks kavandatud kuupäeva võimalikult aegsasti. Igas taotluses peab esitama vähemalt järgmise teabe:
 - a) repolepingu poole isikuandmed;
 - b) repolepingu eesmärk;
 - c) kättesaadavas ulatuses konkreetsete repotehingute summad ja kuupäevad; nende tehingute kavandatud kogusumma;
 - d) repolepingu tähtaeg ja kättesaadavas ulatuses kokkulepitud konkreetsete repotehingute tähtaeg;
 - e) muu teave, mida taotlust esitav RKP peab asjakohaseks.
3. EKP nõukogu vastab igale taotlusele niipea kui võimalik ja mitte hiljem kui 40 tööpäeva pärast taotluse saamist.
4. Eelneva heakskiidu taotluse saamisel võtab EKP nõukogu arvesse järgmist:
 - a) rahapoliitika usaldusväärsuse tagamise esmast eesmärki;
 - b) euro likviidsuse juhtimise tulemuslikkuse säilitamist eurosüsteemi poolt;

- c) koordineeritud eurosüsteemi lähenemist repotehingute tegemisel eurosüsteemiväliste riikide keskpankadega;
 - d) võrdseid tingimusi kõikidele krediitiasutustele asukohaga liikmesriikides, mille rahaühik on euro.
5. Kui EKP nõukogu leiab, et repoleping ei ole kooskõlas lõikes 4 osutatud eesmärkidega, võib ta heakskiiduks esitatud repolepingu osas nõuda:
- a) selle sõlmimist kavandatud kuupäevast hiljem või
 - b) selles konkreetsete muudatuste tegemist ja uuesti heakskiiduks esitamist enne selle sõlmimist asjakohase RKP poolt.
6. EKP nõukogu püüab RKP eelneva heakskiidu taotluse rahuldada, võttes arvesse proportsionaalsuse ja mittediskrimineerimise põhimõtteid.

Artikkel 5

Valitsemissektori hoiuste tasustamise piirangud

1. Valitsemissektori hoiuste tasustamise suhtes kohaldatakse järgmisi piirmäärasid:
 - a) üleööhoiuste puhul tagamata üleööturu intress;
 - b) tähtajaliste hoiuste puhul tagatud turu intressimäär; kui see puudub, siis tagamata üleööturu intress.
2. Mis tahes kalendripäeval tasustatakse nullintressiga kõikide riikide valitsemissektori üleööhoiuseid ja tähtajalisi hoiuseid selles osas, mis ületab: a) 200 miljonit eurot või b) 0,04 % sisemajanduse koguproduktist liikmesriigis, kus RKP asub.
3. Valitsemissektori hoiuste suhtes, mida hoitakse RKP juures seoses Euroopa Liidu/Rahvusvahelise Valuutafondi ja muude võrreldavate finantstoetusprogrammidega, kohaldatakse lõiget 1, kuid neid ei võeta arvesse lõikes 2 osutatud piirmäära arvestamisel.

Artikkel 6

Aruandlus

1. RKPd esitavad EKP-le *ex ante* kogu likviidsuse netomõju oma riigi varade ja kohustuste juhtimise tehingutele seoses eurosüsteemi üldise likviidsusjuhtimise raamistikuga. RKP võtab oma autonoomsete likviidsustegurite prognoosis arvesse oma kasumi ülekandmist valitsusele vähemalt üks nädal enne ülekande toimumist. Lisaks peab RKP kohaste meetmetega tagama, et investeerimistehingud ja hoiustamisskeemid ei tooks kaasa likviidsusmõjutusi, mille kohta ei saa teha täpseid prognoose.
2. Kord kuus esitavad RKPd EKP-le *ex post* andmed nende eelmises kuus tehtud tehingute kohta, kasutades *ex post* aruandlusvormi käesoleva suunise II lisas. *Ex post* kuuaruande puhul kehtib üldine piirmäär 500 miljonit eurot iga II lisas toodud üksiku liigi kuukäibe osas; tehinguid ja piirmäärasid arvestatakse järgmiselt:
 - a) ostude, müükide ja lunastamiste brutosumma igas järgmises liigis:
 - i) investeerimistehingud;
 - ii) pensionifondi juhtimine;
 - iii) agenditegevus;
 - b) väärtpaberite laenuks andmise ja laenuks saamise brutosumma järgmistes liikides:
 - i) väärtpaberite laenud ja
 - ii) repotehingud;

- c) krediidi andmise ja hoiuste võtmise brutosumma krediidi- ja hoiustamisskeemide liigis;
- d) iga järgmise liigi summa:
 - i) kohustused kolmandate isikute ees ja
 - ii) ülekanded ja subsiidiumid.

Kui ühe liigi kohta jääb tehingute brutosumma alla asjakohase piirmäära, märgivad RKPd aruandlusvormil nulli, nagu ka juhtudel, kui tehinguid ei toimunud. Soovi korral võivad RKPd esitada EKP-le oma tehingute andmed ka siis, kui ühe või enama liigi kohta ei ole piirmäärani jõutud (täisaruanalus).

Eurodes tehtud tehingute puhul eurosüsteemi reservihaldusteenuste raames peavad RKPd lisaks järgima muid kohaldatavaid aruandlusnõudeid.

3. Juhul kui aruandlusnõuetest tuleneb, et teatava RKP varade või kohustuste juhtimise tehingud on vastuolus ühtse rahapoliitika nõuetega, võib EKP anda konkreetse juhise seoses asjaomase RKP varade ja kohustuste juhtimise tegevusega.

Artikkel 7

Piirmäärad

1. Ilma EKP eelneva heakskiiduta ei või tehinguid teha väljaspool käesoleva suunise I lisa piirmäära. Sama piirmäär kehtib ka repotehingutele, ilma et see mõjutaks artiklis 4 sätestatud repolepingute eelneva heakskiidu menetlust.
2. Lisaks päeva kogutehingute piiridele käesoleva suunise I lisas võib EKP täpsustada ja kohaldada täiendavaid piire RKPde kumulatiivsetele varade ja kohustuste ostudele või müükidele mis tahes konkreetsetel ajavahemikel.
3. EKP nõukogu võib muuta käesoleva suunise I lisa piirmäära igal ajal.

Artikkel 8

Eelneva heakskiidu taotlemise ja andmise kord

1. RKPd edastavad oma eelneva heakskiidu taotlused võimalikult aegsasti. Juhul kui tehing tuleb arveldada samal päeval või järgmisel tööpäeval, peab EKP taotluse saama hiljemalt kell 9.00 (⁽¹⁾) soovitud tehingu tegemise päeval. Muude tehingute puhul peab EKP saama taotluse hiljemalt kell 11.00 soovitud tehingu tegemise päeval.
2. RKPd peavad taotluse tegema kooskõlas käesoleva suunise III lisaga. Juhul kui tehing, millele taotleti ja anti eelnev heakskiit, ei toimunud kooskõlas eelneva heakskiiduga, peab RKP viivitamata teavitama EKPd.
3. Erandjuhtudel võivad tagatise vastu väärtpaberite laenutehinguid tegevad RKPd edastada oma taotlused samal päeval eelnevaks heakskiiduks pärastlõunal, kui turuosalisel ei saa teatavaid väärtpabereid anda.
4. EKP peab vastama RKP eelneva heakskiidu taotlusele võimalikult kiiresti; sama päeva hilise eelneva heakskiidu taotlusele peab vastama viivitamata. Selliste tehingute puhul, mis tuleb arveldada tehingu kuupäeval või järgmisel tööpäeval, peab EKP vastama tehinguks kavandatud kuupäeval kell 10.15. Muude tehingute puhul peab EKP vastama tehinguks kavandatud kuupäeval kell 13.00. Kui RKP ei ole selle tähtaja lõpuks vastust saanud ning kui ta on kontrollinud, et EKP on tema taotluse saanud ja vastust pole saadetud, võib ta pärast 13.15 eeldada, et heakskiit on antud.

(¹) Kõik viited on Kesk-Euroopa ajale, mis võtab arvesse üleminekut Kesk-Euroopa suveajale.

5. EKP peab kaaluma kõiki taotlusi, võttes arvesse eurosüsteemi ühtse rahapoliitika ühetaolisuse tagamist, RKPde üksikute tehingute mõju ja nende tehingute kogumõju liikmesriikides, mille rahaühik on euro. Ilma eelnevat mõjutamata püüab EKP RKPde taotlusi rahuldada.

Artikkel 9

Kontroll

1. EKP juhatus esitab kord aastas EKP nõukogule aruande käesoleva suunise rakendamise ja kohaldamise kohta. Aruandes esitatakse teave järgmise kohta:

- a) eelneva heakskiidu menetluse kohaldamine;
- b) RKPde varade ja kohustuste riigisisese juhtimise tavad;
- c) käesoleva suunise järgimine.

2. Kahtluste korral artikli 5 lõigete 1–3 järgimise osas võib EKP taotleda RKPdelt teavet.

Artikkel 10

Konfidentsiaalsus

Kogu teavet ja andmeid, mida vahetatakse eespool osutatud menetlustega seoses, sh artiklis 9 osutatud kontrolliaruanne, käsitletakse konfidentsiaalselt.

Artikkel 11

Üleminekusäte

RKPde juures hoitavate tähtjaliste valitsemissektori hoiuste suhtes kohaldatakse artikli 5 lõiget 1, kuid neid võetakse artikli 5 lõikes 2 osutatud piirmäära arvestamisel arvesse alates 1. detsembrist 2015.

Artikkel 12

Jõustumine ja rakendamine

- 1. Käesolev suunis jõustub kaks päeva pärast selle vastuvõtmist.
- 2. RKPd võtavad käesoleva suunise järgimiseks vajalikud meetmed 1. detsembriks 2014. Nad teatavad EKP-le nende meetmetega seotud dokumentidest ja vahenditest hiljemalt 31. oktoobriks 2014.

Artikkel 13

Adressaadid

Käesolev suunis on adresseeritud RKPdele.

Frankfurt Maini ääres, 20. veebruar 2014

EKP nõukogu nimel
EKP president
Mario DRAGHI

I LISA

**PIIRMÄÄRAD SAMAL KUUPÄEVAL RKPDE POOLT TEHTAVATELE RIIGI TEHINGUTELE VARADE
JA KOHUSTUSTEGA**

Kohaldatav piirmäär

**Realiseerimise arvelduskuupäev
(neto agregeeritud tehingud) ⁽¹⁾**

200 miljonit eurot

⁽¹⁾ Kavandatud tehingute netolikiidsusmõju päeva kohta, mida arveldatakse samal päeval või mis langevad kokku järgmise tehingupäevaga.

VARADE JA KOHUSTUSTE RIIGISISESE JUHTIMISE TEHINGUTE EX POST KUUARUANNE

	Tehinguliik										
	Investeeringuste- hingud	Pensionifondi juhtimine	Agenditegevus		Väärtpa- berite laenud	Repotehin- gud		Krediidi- ja hoius- tamisskee- mid		Kohustused kolmandate isikute ees	Ülekanded ja subsiidiumid
Tehingu tege- mise viis	1. Bilansis 2. Bilansi- väline	1. Bilansis 2. Bilansi- väline	1. Bilansis 2. Bilansi- väline	Tehingute arv	nnnnnn	nnnnnn	Tehingute arv	nnnnnn	Tehingu liik	xxxxx	xxxxx
Tehingute arv	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Väärtpa- berite laenuks andmine	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn	Andmine	EUR (XX) mn	Tehingu tegemise viis	1. Bilansis 2. Bilansi- väline	1. Bilansis 2. Bilansi- väline
Ost	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn	Väärtpa- berite laenuks võtmine	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn	Hoiuste võtmine	EUR (XX) mn	Tehingute arv	nnnnnn	nnnnnn
Müük	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn						Summa	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn
Lunastamine	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn	EUR (XX) mn								

III LISA

SÕNUMI VORMING SUURTEHINGUTE EELNEVA HEAKSKIIDU TAOTLUSTE JAKS

Tunnuse nimetus	Kirjeldus	Kood	Kohustuslik väli
Tunnuskood	Kordumatu tunnus tehingute grupi kohta (kas tehingud väärtpaberitega või muud tehingud), mille tehingupäev ja arvelduspäev langevad kokku; tunnus koosneb järjestikustest numbritest, millele eelneb kahekohaline riigi ISO kood.	ISnn	Rakendus loob automaatselt
Tehingupäev	Kavandatud tehingute grupi tehingu tegemise kuupäev.	aaaa/kk/pp	Jah
Arvelduspäev	Kavandatud tehingute grupi arvelduse tegemise päev (alguskuupäev forvardtehingute puhul).	aaaa/kk/pp	Jah
Ost ja laenuks andmine	Juhul kui osteti väärtpabereid/muid instrumente või anti krediiti või anti laenuks väärtpabereid, tuleb esitada kumulatiivne summa.	EUR [YY] miljonit	Ei (Jätta tühjaks, kui kavandatud on ainult müügitehing.)
Müük ja hoiuse võtmine	Juhul kui müüdi väärtpabereid/muid instrumente või võeti vastu hoiuseid, tuleb esitada kumulatiivne summa.	EUR [XX] miljonit	Ei (Jätta tühjaks, kui kavandatud on ainult ostutehing.)
Mõju likviidsuse projektsioonile	Taotluse vastu võtmise korral esitatakse mõju likviidsuse projektsioonile arvelduspäeval, võttes arvesse viimast päevase likviidsuse prognoosi, mis esitati EKP-le kell 8.00. Keeldumise korral aitab see väli EKP-l hinnata negatiivset mõju likviidsuse projektsioonidele.	EUR [ZZ] miljonit	Jah (Juhul kui kogumõju likviidsusprojektsioonidele on EKP-le juba esitatud, tuleb selles lahtris sisestada null.)
Tehinguliik	Osutatakse tehinguliigile: 1. väärtpaberitehing 2. muu tehing	Tehinguliik valitakse lahtris toodud loetelust, mille loob süsteem.	Jah (Kasutaja peab osutama tehinguliigile.)
Tehingu tegemiseks kavandatud viis	Tehingu tegemiseks kavandatud viisi kirjeldus, osutades järgmist: 1. bilansitehing 2. bilansiväline tehing	Tehingu tegemiseks kavandatud viis valitakse lahtris toodud loetelust, mille loob süsteem.	Ei (Kasutada võib osutada tehingu tegemiseks kavandatud viisile.)

Tunnuse nimetus	Kirjeldus	Kood	Kohustuslik väli
Vaba kirjeldus	Mis tahes teave, mis aitaks EKP-l likviidsusjuhtimise funktsioonis hinnata likviidsuse netomõju asjakohase likviidsusanalüüsi ja viimase likviidsusprognoosi kontekstis. Näiteks ei ole mõju likviidsusprojektsioonidele kestev ja võib prognoositavas tulevikus pöörduda; kasutaja peab vaba kirjelduse väljal märkima mõju likviidsusele arvelduspäeva järgselt. Kasutaja võib täpsustada ka iga üksikut tehingut, sh liiki, mahtu või eesmärki.	Mis tahes tähtnumbriline kombinatsioon etteantud H1&H2 märgistiku piires ⁽¹⁾	Ei

⁽¹⁾ Vaba kirjelduse all lubatud tähised on täpsustatud 22. augusti 1997. aasta H1&H2 süsteemikujunduse dokumendi 4. lisa punktis 1.1.4.7

ISSN 1977-0650 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5082 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET